

LAKITELEKI HÍRLEVÉL

A MAGYAR ÖRÖKSÉG-DÍJAS LAKITELEKI NÉPFŐISKOLA ALAPÍTVÁNY ÉS AZ EMIGRÁCIÓS GYŰJTEMÉNY TÁJÉKOZTATÓJA

2005

„Nekünk meg kell maradnunk, hívőnek és magyarnak,
mert egyetlen magyarnak sem szabad elveszni.
Gyötrelmes sorsotokban, amíg Isten végtelen könyörületéből jön a virradat,
éljete hűségben Istenhez, egyházhoz és történelmi hazátokhoz.”

Mindszenty József

„Az eszmék és elvek, a gazdaság és kultúra, a technika és az elektronika győzelmes indulása műveltebb embertömegeket kíván. Egyrészt a nagy tömegeknek az ipari termelésbe való bevonásával és a mezőgazdasági termelés formáinak változásával az iskolának, a tanulásnak lépést kell tartania a következményekkel. Az élet, a boldogulás a magasabb szellemi és gyakorlati képzettség megszerzésére kell, hogy ösztönözzön mindannyiunkat. Ehhez ad segítséget az iskola.” (Galánfi Ede)

És ehhez ad segítséget a lakiteleki Népfőiskola is.

TEVÉKENYSÉGÜNK A PROGRAMOK TÜKRÉBEN

A szokásos év eleji karbantartási munkálatok után intézményünk február 4-én kezdte meg oktató-nevelő munkáját az Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem, majd az EU agrárszakértők továbbképzésével. Ezt követően a Bethlen és a Mindszenty Kollégium találkozói és a Gazda Fórum került megrendezésre.

2005. március 11. „Verecke híres útján” országos történelmi verseny döntője

"Verecke híres útján" címmel országos történelmi vetélkedőt hirdetett meg a lakiteleki Általános Iskola és Zeneiskola, immár a 10. alkalommal. A versenyre az ország minden részéből közel nyolcszáz gyermek jelentkezett. A döntőt a legjobb eredményt elért 12 csapat részvételével rendeztük meg a Népfőiskola Kölcsey házában.

A legjobb eredményt elért 12 csapatot vásári forgataggal vártuk a Kölcsey ház aulájában. A pontok mellett Fabatkákat is gyűjthettek a versenyzők, melyeket fazekasok, mézeskalácsos, gyöngyfüző, népijáték készítő, népihangszer készítő, fémműves és bőrös mesterek által készített munkákra válthattak be.

A zsűri elnöke –hagyományosan- Dr. Szegfű László a Szegei Egyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kara történettudományi tanszékének vezetője volt. A zsűri tagjai: Péterné Fehér Mária, a Bács-Kiskun megyei Önkormányzat Levéltárának főlevéltárosa, Harmatos Áronné a lakiteleki Általános Iskola igazgatója, Lezsák Sándor országgyűlési képviselő és Szőrényi Levente Kossuth-díjas zeneszerző voltak.

A versenyzőket az iskola énekkara is köszöntötte, színvonalas műsorral kedveskedtek társaiknak. A verseny fordulói után -melyet Olajos István tanár úr mesterien vezetett végig- nagyon szoros eredmény alakult ki. A versenyt a *Nádudvari Követek* csapata nyerte, második helyen a leányvári *Árpád krónikásai* csapat végzett, míg a harmadik helyet a makói *Csanád* csapat szerezte meg.

2005. március 14. Papi rekollekció

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmege, a Váci Egyházmege, a Kalocsa-Kecskeméti Egyházmege és a Szeged-Csanádi Egyházmege főpásztorai és papjai részvételével került sor a nagybőjti-húsvéti időszakra eső kötelező papi lelki gyakorlatra.

A zsűfólásig megtelt Kölcsey ház nagytermében dr. Bábel Balázs érsek köszöntésével vette kezdetét a paptalálkozó, mely a szeretet örömeiben teljesedett ki.

Két kiváló előadást hallgathattak meg az érdeklődők. Fila Béla professzor előadása a *Katolikus pap konkrét alakja és titka* címet viselte, míg Mészáros István történész professzor Mindszenty József szent életű, példát adó életútját ismertette.

A találkozó keretében a Mindszenty Társaság Mindszenty emlékérmét adományozott dr. Kögl Lénárd kanonok atyának és Mészáros István professzornak.

Kögl Lénárd kanonok a Veszprémi Egyházmegyében munkatársa volt Mindszenty bíborosnak. Életét, munkásságát Soós Viktor történész méltatta az emlékérem átadásakor. Mivel Kögl atya 2004. decemberében elhunyt, így a neki ítelt emlékérmét egy fénykép társaságában a Népfőiskola Mindszenty emlékszobájában helyeztük el.

A Mindszenty Társaságról röviden

Mindszenty Társaság - a Mindszenty-kultusz ápolásáért

2004. március 5-én, Mindszenty József püspökké való kinevezésének 60. évfordulóján Lezsák Sándor országgyűlési képviselő kezdeményezésére, jeles közéleti személyiségek – országgyűlési képviselők, jogtudósok, egyházi személyiségek- megalapították a **Mindszenty Társaságot**.

A 15 fős Társaság főbb céljai:

- ❖ ápolni Mindszenty József bíboros emlékét, megismertetni a közvéleménnyel a volt főpap történelmi életművét,
- ❖ támogatni és elősegíteni Mindszenty József teljes életútjának feltárását, különös tekintettel magyarországi helytállására és az emigrációban végzett főpásztori tevékenységére,
- ❖ megteremteni és fenntartani a mártír főpap egészséges kultuszát a hazai és a nemzetközi közvéleményben, kiemelten hangsúlyozva erkölcsi nagyságát és szilárd példaadását,
- ❖ szorgalmazni és elősegíteni Mindszenty bíboros boldoggá avatását.

Tagjai: Nagy Alajos elnök, a Nemzeti Fórum '56-os munkacsoportjának vezetője, Soós Viktor történész, a társaság titkára, dr. Bózsöny Ferenc a Magyar Rádió nyugalmazott, örökös főbemondója, Szabó Imrefia Béla szobrászművész, Fukszberger Imre Mindszenty József szülőfalujának, Csehimindszent polgármestere, Gyurác Ferenc irodalomtörténész, Csallóközi Zoltán hittantanár, a Duna Televízió felügyelőbizottságának tagja, dr. Dabóczi Kálmán közgazdász, dr. Horváth Balázs országgyűlési képviselő, dr. Kahler Frigyes jogtörténész, Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Pintér Attila újságíró, Szécsi Árpád politológus, páter Szőke János SDB és Lezsák Sándor országgyűlési képviselő, a társaság ügyvezető elnöke.

2005. március 23-24. Tavasz Pedagógiai Napok

A Bács-Kiskun Megyei Kisiskolák Közművelődési és Sport Egyesülete a tagiskolák pedagógusai számára szervezett szakmai napokat, ahol a kötött és kötetlen eszmecserek a résztvevők szakmai gazdagodását segítették. Az Egyesület céljai többek között: - a Bács-Kiskun megyében működő legfeljebb 150 tanulót nyilvántartó általános iskolák együttműködése, -kistérségi és megyei szintű programok, versenyek szervezése és támogatása egyedi, illetve felmenő rendszerben.

Ezzel biztosítják az együttműködő iskolákban tanuló diákok részére képességeik megmutatását, tudásuk megmérettetését.

Dr. Bayerle Alajos az óvoda-iskola közötti átmenet nehézségeiről, Varga Marietta az átmenet nehézségei és a Nevelési Tanácsadó munkájáról, míg Imre Lajos a differenciálásról tartott előadást.

Az első nap előadásai után a második napon két szekcióban mutatták be gyakorlati munkájukat a fejlesztést színvonalasan végző óvodák, iskolák.

2005. április 8-9. Keresztény Élet c. hetilap vetélkedője

A Keresztény Élet című katolikus hetilap és a Mindszenty Társaság **Mindszenty József élete és kora - „Állok Istenért, hazáért, egyházért”** címmel csapatversenyt hirdetett anyaországi és határainkon túl élő (erdélyi, felvidéki, kárpátaljai, délvidéki) középiskolás korú, egyházi és világi iskolák, egyházközségek, hittanszabványok, baráti társaságok csapatai részére, a szentéletű bíboros halálának 30. évfordulójára emlékezve. A megmérettetésen hetvennél több csapat vett részt Szombathelytől Gyimesfelsőlökig. Három írásbeli forduló után a legjobb 12 csapat a Lakiteleki Népfőiskolán mérte össze tudását.

A zsűri elnöke a kitűnő Mindszenty-kutató, Mészáros István professzor úr volt.

A zsűri tagjai: Czoborzi Bence, a Keresztény Élet főszerkesztője, Lezsák Sándor országgyűlési képviselő, Bagi Ferenc lakiteleki plébános atya és Olajosné Kádár Ilona tanárnő, a feladatok egyik összeállítója.

A győztes a gyulafehérvári *Majláth János Liceum Majláth* csapata lett, második helyezést ért el a nyárlőrinci plébánia *Szent Lőrinc* csapata, holtversenyben harmadikok lettek *Ivánról A szülőfalu vonzásában* és

Jászberényből a Jézus Szíve Plébánia *Pannonia Sacra* csapatai. Jutalmuk egy mariazelli zarándoklat volt ez év pünkösdjén a bíboros úr egykori sírjához az évfordulós ünnepségekre.

A Mindszenty Alapítvány és a Keresztény Élet jövőre Márton Áron élete és kora címmel hirdet hasonló vetélkedőt középiskolásoknak.

2005. április 11. Költészet Napja – Kölcsey Ferenc Országos Versmondó és Népdaléneklő Verseny döntője

"Meleg szeretettel függj a hon nyelvén..."

A fenti idézet volt a mottója a *Kölcsey Ferenc országos versmondó- és népdaléneklő versenynek*, melyet a Lakiteleki Általános Iskola és Zeneiskola hirdetett meg felsőtagozatos iskolások számára. A verseny célja: az anyanyelv ápolása, a versmondás megszerettetése és a népdaléneklési kultúra fejlesztése.

A több ezer gyermeket és pedagógust megszólító és megmozgató verseny döntőjét a Népfőiskola Kölcsey házában rendeztük meg a Költészet napja tiszteletére és József Attila születésének 100. évfordulójára emlékezve. A döntőbe negyven versenyző jutott be, egy kötelező és egy szabadon választott művet kellett előadniuk.

A verseny védnöke Lezsák Sándor országgyűlési képviselő volt. A zsűri társelnökei Budai Ilona népdalénekes és Tomanek Gábor színművész voltak, s a hivatalos értékelés mellett társadalmi zsűri is díjakkal jutalmazta a verseket és népdalokat legszababban tolmácsoló diákokat, számos különdíjat ítéltek oda a versenyzőknek. A különdíjakat lakiteleki vállalkozók, magánszemélyek, intézmények ajánlották föl.

A legjobb népdaléneklők:

5-6. osztály	I. Csányi Viktória, Mindszent
	II. Sipos Dóra, Tiszasas
	III. Tari Dorottya, Deszk
7-8. osztály	I. Vill Nóra, Balmazújváros
	II. Szűcs Bálint, Szeged
	III. Tábori Anna, Lakitelek

A legjobb versmondók:

5-6. osztály	I. Takács Gergő, Szentes
	II. Ambrus János, Cibakháza
	III. László Imola, Tiszasas
7-8. osztály	I. Molnár Erika, Makó
	II. Kriskó Áron Attila, Soltvadkert
	III. Bana Richárd, Balmazújváros

2005. április 29. – május 1. VI. Országos Babatalálkozó

„Azé a szívünk, aki fölemeli...”

Az anyák napja köré szervezett háromnapos találkozón többnyire sokgyermekes családok – részben az Alfa Szövetség volt partnerei, részben örökbefogadók, a családért és a gyermekekért különleges áldozatokat is vállaló szülőpárok – vettek részt.

Dr. Téglásy Imre az Alfa Magzat-, Újszülött-, Gyermek- és Családvédelmi Szövetség főtitkára megnyitó beszédében elmondta: *évek óta örömmel érkezünk e kies helyre. Örömmel, mert szép nagy csapatunkat – az idén 200 főt- itt mindig valami nagy-nagy kedvességgel és szerető figyelmességgel fogadják.*

Az összejövetel a mind több oldalról – népeiségében, történelmi tudatában, szociális és mentális egészségében – veszélyeztetett magyar társadalom belső tartását és önismeretét szeretné erősíteni, elősegítve a családban rejlő sajátos értékek újbóli feltárását és felismerését.

Az Alfa Szövetség célja, hogy azok az anyák, akik másállapotukat tehernek érzik, ne így érezzenek, hanem helyzetüket várandós és áldott állapotként éljék meg. Segítik a kismamákat gyermekük megtartásában, illetve a róluk való gondoskodásban akkor is, ha ez csak örökbeadás révén, egy másik családban valósulhat meg.

Tartalmas program várt a szülőkre, akiknek alkalmuk nyílt arra, hogy kiváló szakemberek előadásait hallgassák. *Lovász Sándorné Polyák Katalin* gyermekvédelmi jogász szerint egyre nő azoknak a száma, akik vagy anyagi nehézségeik miatt, vagy titkos terhesség okán kéri leendő gyermekük örökbeadását. *Hörtsik Edit* gyermekpszichiáter a család lelki értékeiről tartott előadást. Egyik alapüzenetként fogalmazta meg azt, hogy azzal tudunk igazán példát mutatni gyermekünknek, ahogy vagyunk: a jelenlétünkkel. Lényeges, hogy ne az önmagunk kitalálta ideálokat akarjuk megvalósítani bennük, hanem Isten akaratát engedjük érvényesülni életükben.

„Hogyan mondjam meg gyermekemnek, hogy örökbefogadott?” Ez a kérdés mindig nagy dilemma az örökbefogadó szülőknél. E kérdést járták körül a kerekasztal beszélgetés résztvevői.

Amíg a szülők az előadásokon vettek részt, addig a gyermekek zajos, vidám élete folyt a nagy, gyepes udvaron: játék, csapatjáték, verseny. Gyermekek, szülők, „alfás” munkatársak versengtek a közös élményért.

A legfelemelőbb esemény az anyák napi ökumenikus Istentisztelet, mindenkinek a maga hite szerint. Azután a gyermekek verset, éneket mondtak édes- és örökbefogadó szüleiknek. A családokat a lelkész megáldotta, majd megkondult a babaharang is. Évente egyszer, ezen a napon. Megkondult: siratja a meg nem született magzatokat, köszönti a megszületetteket és a családokat.

Mindezek után hagyományosan az életfa elültetésére került sor. A legkisebb gyermek is örömmel viszi vödörskéjében a földet, az öntözővizet. E fácskák majd felnövekednek. Hirdetik, hogy pusztulás és pusztítás ellenére az élet mégis él, és virul!

Ki köszöni meg a fának, hogy levelet hajt? Ez a küldetése! Hogyne szolgáljunk az életet!- mondja Lezsák Sándor búcsúzóul.

2005. május 13-16. Mindszenty zarándoklat Mariazellbe

„Szeretett Zarándok Testvéreim!

30 éve temették el Mindszenty József bíboros urunkat Mariazellben. Őt, aki értünk élt, értünk imádkozott és értünk halt meg. Szíve vágya volt: *„Legyen egymillió imádkozó magyar!”* Az imádság, az áldozat és a bűnbánat - bíboros urunk szerinti élet - változtathatja meg a világ arculatát körülöttünk, hogy Istennek tetszőbbek, boldogabbak lehessünk.

Zarándoklatainkon is ehhez kérjük Boldogasszony Anyánk közbenjárását.”

Ezzel a felhívással indult útjára Lakitelekről a népes csapat, s volt részese a Mindszenty emléknepoknak Mariazellben.

Lezsák Sándor: A mariazei bazilikában, 2005. május 14.

Aki belép ebbe a házba, Isten házába, Mária szent hajlékába, érkezen bármelyik égtájról, beszéljen bármilyen nyelvet, - egyet gondol, amikor üdvözítőnk parancsára és isteni tanítása szerint mondja el közös imánkat, a Miatyánkot.

Ez a ház, a celli Szűzanya, Mária földi temploma, a keresztény ember úticélja, oltalmazó menedéke, utolsó reménye. Az elmúlt évszázadokban hány millió hívő embertársunk küldte köszöntését reménykedve a hársfából faragott, az élet szentségét sugárzó örök Édesanyának: „Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled...”

Mennyi sóhaj, ima, bajból, betegségből, zsarnoki kötelékből szabadulni akaró tömény fohász nehezült már itt a kegyoltár előtt? Mennyi vigasz nélküli fájdalom, szenvedés, mennyi boldogságban oldódó beteljesülés!

Ha magyar ember lép ebbe a Házba, Isten Házába, Égi patrónánk, Mária, a Magyarok Nagyasszonya szent hajlékába, akkor nekünk a történelmi Magyarországot idézik meg a szobrok, domborművek, festmények, kegytárgyak és ajándékok, címerek és ékes feliratok. Künn a magyar kapunál, Szent István királyunk és fia Szent Imre herceg fogad, a főbejárat előtt bronzba öntve Nagy Lajos, az oszmán birodalmat visszatartó nagy királyunk, és íme, a magyar szóra, hitvallásra krónikáink jelesei jönnek elő, köztük Nádasdy Ferenc, Bornemissza János József, herceg Esterházy Pál és Thököly Éva, Szelepcsényi György hercegprímás, és magyar szóra, fohászra, a nándorfehérvári diadalt megidéző harangzúgásra bevonul a több mint hét évszázad magyarhoni zarándokserege, s jönnek a földi léten túli csillagösvényről földművesek, polgárok, iparos emberek, katonák, nemesek, nemzetünk apraja-nagyja, s íme, a hosszú-hosszú sorban az utolsó, a sereghajtó magyar ember Isten szolgája, Mindszenty József bíboros, örökös főpásztorunk, akinek beszédes nevét, életét ebben a házban, isten házában minden áldott nap imába foglalják.

Bíboros urunk itt van, jelen van. Itt minden áldott nap közbenjárást kérnek Tőle, emberi és nemzeti szolgálatot, ezért Mindszenty Bíboros úr itt van, jelen van, velünk van.

Mi pedig a keresztény úton járók, magyar zarándokok fejet hajtunk a történelmi hazánkat erősítő, formázó, védelmező elődeink előtt.

Nevesek és névtelenek előtt.

Áldott legyen az emlékük.

Fejet hajtunk Mindszenty jelenvalósága előtt, mert ma is, a jövőben is tanít, fegyelmez, gyógyít Főpásztorunk hitvalló ereje, egyháza és történelmi hazája, nemzete iránti elkötelezettsége, mártír életsorsa, példázata. Ez az életsors hozott bennünket össze, zarándokúton járókat, Kúhár Ede mariazei magyar gyóntató atya hívó szavára zarándoklatra érkező magyarokat. Boldoggá avatásban reménykedő imát hoztunk a történelmi haza minden részéből, kicsi falvakból, nagy városokból. Kárpát-medencei történelmi térképünkön többek között Kecskemét, Gyulafehérvár, Nyárlőrinc, Jászberény, Dunaszerdahely, Lakitelek, Beregszász, Szombathely, Iván, Szabadka, Kunszentmárton és Budapest.

Mit példáz nekünk, magyaroknak, Mindszenty élete, keresztény hitvallása?

Harminc esztendővel ezelőtt, a celli temetés napjaiban a hírlapi nekrológok, siratók, gyászbeszédok arról szóltak, hogy Mindszenty bíboros akkor is a keresztény Európa lelkiismerete maradt, amikor az öreg földrész vezetői cserbenhagyták őt. Mindennapi kis keresztjeinkkel így zarándokolunk stációról stációra, bölcsőtől a koporsóig a Nagy Kereszt árnyékában, s így állunk szemben, így küzdünk meg a világunkat, szellemi és valóságos életünket piacósító, az öncélú szabadsággal hipnotizálók, nyereszkesedők, politikai mutatóanyagok tömegével.

Szembesítenünk kell a keresztény hitvallást az európai valósággal, mert több mint jelkép, végzetes út kezdete lehet, hogy az Európa keresztény szellemi gyökereire történő utalás sem kerülhetett be az Európai Unió Alkotmányának szövegébe.

Ebben a házban, isten házában, Égi patrónánk, Boldogasszony Anyánk csodatévő szobra előtt az élő Mindszenty bíboros társaságában mondjuk és valljuk: Európát a keresztény hit tette Európává.

Értékrendünk lényege: Az emberi élet szentsége, a házasságon alapuló család nemzetmegtartó ereje, a templom és az iskola, az élő egyház, a nevelő, oktató, jellemformáló iskola, a vallás szabad megvallása, az egyének és a közösségek törvényes védelme, együttműködés a közjó érdekében, a tisztességes munka becsülete, a megfogant élet, a kicsi magzat védelme, az idősek tisztelete, az egészséges élet és természet megbecsülése, a hagyományok őrzése és továbbítása és végezetül a politikai hatalom, mint szolgálat.

Ezek a hittételek mind-mind visszaköszönnek az évszázadokkal ezelőtti törvényeinkből, ahogyan ezek a keresztény értékek meghatározták a keresztény Európa múltját, s ami ellenében pusztító háborúk, diktatúrák, kivégzések, börtönök bizonyítják a gonosz erejét.

Ha kilépünk ebből a Házból, Isten Házából, Boldogasszony templomából, Mindszenty bíboros emlékezetét őrző szent helyről, folytassuk tovább a bölcsőtől a koporsóig tartó zarándoklatot, tegyük továbbra is tisztességgel, becsülettel dolgunkat a család, a nemzet jövője érdekében. A szegények, az elesettek oltalmával, katolikus egyházunk erősítése, a keresztény Magyarország, az egészséges Európa jövője érdekében.

Erősítsük Isten szolgája, Mindszenty József boldoggá avatásának bizonyosságát, és hitünk erejével, imával közelítsük a boldoggá avatás mielőbbi eljövételét!

2005. május 13. Kátay Zoltán síremlékének avatása Felsőőrön

Kátay Zoltán élete nagy részét emigrációban élte. Miután hazáját elhagyta Svédországban telepedett le, majd átköltözött Ausztriába. Felsőőrön élt, közel a magyar határhoz.

Nagyon kötődött hazájához, ahhoz az eszméhez, melyet a lakiteleki Népfőiskola is képvisel. Ezért minden vagyonát az Alapítványra hagyta. Hagyatéka egy részét fiatal kutatók tanulmányi ösztöndíjára fordítjuk.

Emlékét ápolva május 13-án a felsőöri református temetőben felavattuk síremlékét. Kátay Zoltánról megemlékezett Lezsák Sándor, Nagy Alajos, Végvári Vazul atya és a helyi református lelkész. A síremlék avatásán részt vettek és lerótták kegyeletüket a mariazelli Mindszenty zarándoklatra igyekvő csoport tagjai is.

2005. május 23-27. Kisközösségi Televíziók VI. Szemléje Huszárik Zoltán emlékére

A Lakiteleki Népfőiskola, a Szent István Egyetem és a Dunaversitas Egyesület közreműködésével 2005. május 23-27. között immár hatodik alkalommal rendezte meg a Kistérségi és Kisközösségi Televíziók Szemléjét, ezúttal Huszárik Zoltán emlékére.

A filmszemlére nevezhettek magyar nyelvű kisközösségek, falvak, kisvárosok televíziói és magánszemélyek - határon innen és túlról is - olyan egyénileg és csoportosan készített alkotással, amely az előző szemléken nem szerepelt.

Ezzel a tehetségkutató szemlével főleg a határon túli magyar stúdiók és televíziós adások munkatársainak szervezett szakmai, továbbképzési, konzultációs és megmértetési lehetőségét kívántuk bővíteni.

Nevezési kategóriák:

- **Krónika:** helyi híradó, aktuális közéleti riportműsor, életkép, sport, portré
- **Korkép:** filmtanulmányok a településről, filmszociográfia, jövőkép, elemző dokumentumfilm az ezredforduló helyi valóságáról
- **Művelődés:** hagyományőrzés, értékmentés, helyi szokások helyi öntevékeny együttesek bemutatása
- **Fikciós műsorok:** szórakoztató műsorok, tv-film, tv-játék, kisjátékfilm, kísérleti film

A rendezvény célja: lehetőséget teremteni a kisközösséget szolgáló televíziós stúdiók filmesei, valamint az egyedül, és az alkalmi társulatok alkotóinak, hogy megismerjék egymás filmjeit, kapcsolatba kerüljenek szakemberekkel, lehetőséget kapjanak képzésre, egyetemi tanulmányokra.

A rendezvény konkrét feladata: tehetségkutatás, klasszikus alkotók emlékezete, közönségtalálkozók, a filmek archiválása.

Meghívottak: a hazai és a határon túli magyar területek, magyar nyelvű kisközösségek, falvak, kisvárosok stúdiói és magánszemélyek.

A Kistérségi és Kisközösségi Televíziók VI. Szemléjének, Huszárik Zoltán emlékére elnevezett

500 eFt-os FŐDÍJÁT

A legkisebb sziget című film kapta

(Rendező: Imre Balázs, Szeged)

A DUNA TELEVÍZIÓ 300 eFt-os különdíját a

Kalács című film kapta (a díj egyben azt is jelenti, hogy a Duna Televízió a filmet sugárzásra is megveszi)

(Rendező: Skultéty József, Szolnok)

250 e Ft-os kiemelt díjat kapott

A gyimesi guzsalyazás és a **Mire megöregszünk** c. film
(Rendező: Zsigmond Attila, Gyergyószentmiklós)

KISZ-titkárok c. film
(Rendezője: Kudelich Lajos, Odelzhausen, Németország)

Tűszúrások – Tolnai Ottó mozzanatai c. film
(Rendezője: Fejős Csilla, Szabadka, Szerbia-Montenegró)

100 eFt-os Különdíjat kapott
A hely szelleme
(Rendező: Kovács Edit, Péterfi Ferenc, Budapest)

Ahol biccen a szó a száj szegletén c. film
(Rendező: Varga Zs. Csaba, Ungvár)

A kő zokog
(Rendező: Kiss Balázs, Gyöngyös)

Ária és Dalest
(Rendező: Káldy László, Kisbábót)

Ez is magyar, üsd!
(Rendező: Kabók Erika, Szabadka)

Katyó
(Rendező: Vass Tamás, Ungvár)
Koldusok írta József Attila
(Rendező: Fuszenecker Ferenc, Gödöllő)

Megszabad locsolni?
(Pilló Ákos, Lajosmizse)

Nem kell engem megsiratni
(Rendező: Vörös Attila, Füleek)

Székely Apokalipszis
(Rendező: Becze Zoltán, Csíkszereda)

A Magyar Televízió 100 eFt-os díját
A Privatizáció magyar módra c. film kapta
(Rendező: D. Kiss Mária, Siófok)

A HÍR Televízió 100 eFt-os díját
A Farsang farkán c. film kapta
(Rendező: Barabás László, Budapest)

A Magyar Nemzet 100 eFt-os különdíját
A Barátok c. film kapta
(Rendező: Szekeres Csaba, Budapest)

Az Uránia Nemzeti Filmszínház különdíját
A Tízéves a fesztivál c. film kapta
(Rendező: Ifj. Apczi Jenő, Magyararkanizsa)

A Constantinum Katolikus Gimnázium (Kiskunfélegyháza), valamint a Hajnóczy József Gimnázium (Tiszaföldvár) által javasolt 25-25 eFt-os különdíjat
A legkisebb sziget c. film kapta
(Rendező: Imre Balázs, Szeged)

Az Arany János Református Gimnázium (Nagykőrös), a Veress János SZSZKI és József Attila Gimnázium (Kunszentmárton), valamint a szentkirályi Általános Iskola által javasolt 25-25 eFt-os különdíjat

A gyimesi guzsalyozás c. film kapta
(Rendező: Zsigmond Attila, Gyergyószentmiklós)

A Móricz Zsigmond Gimnázium (Tiszakécske) által javasolt 25 eFt-os különdíjat

Az **Egy csepp Delta** c. film kapta
(Rendező: Szögi László, Szeged)

A Lakiteleki Általános Iskola- és Zeneiskola által javasolt 25 eFt-os különdíjat

A Farsang farkán c. film kapta
(Rendező: Barabás László, Budapest)

A Béke és Barátság Nyugdíjas Klub (Tiszakécske), valamint a Nyárlőrinci Nyugdíjas Klub által javasolt 25-25 eFt-os különdíjat

„**A hely szelleme**” c. film kapta
(Rendező: Kovács Edit, Péterfi Ferenc, Budapest)

A közönség A gyimesi guzsalyozás c. alkotást választotta a nap filmjének.
A filmszemlét támogatta az Országos Rádió és Televíziós Testület.

2005. június 15-30. Kárpát-medencei képzőművészek XI. alkotótábora

A tábor résztvevői a történelmi Magyarországot képviselték. A honi résztvevők mellett erdélyi, felvidéki, délvidéki, kárpátaljai képzőművészek gyarapíthatták szakmai, ismeretbeli tudásukat és cserélhették ki tapasztalataikat.

Az alkotótábor célja mindenkor az alföldi tanyavilág megőrkítése, a környék művészeti értékeinek megismerése, a magyar kultúra és művészet ápolása.

Az idei tábor résztvevői: Bartis Ilona, Budapest, Benkőné Kovács Mária, Budapest, Rosta Erzs, Budapest, Tóth Béla, Budapest, Lukács Mária, Székesfehérvár, Benkő László, Pécs, Bessenyei Terézia, Szabadka, Tóth Ágnes, Szabadka, Tóth Klára, Pozsony.

A tábor életébe azok is bekapcsolódtak, akik 1995 és 2004 közötti időszakban résztvevői voltak az alkotótáboroknak. Alkotásaikból jubileumi kiállítás nyílt. Lezsák Sándor köszöntőjében elmondta: *A lakiteleki Népfőiskola csak a vásznat adta és a keretet, a képeket azok az alkotók készítették, akik megalakulása óta részt vettek a képzőművészeti alkotótábor tevékenységében. És az évről évre megrendezésre kerülő találkozások mára egy közösségé formáltak a résztvevő művészeket. Tulajdonképpen ez a Népfőiskola feladata, szándéka, célja. Keretet és kapcsolatokat teremteni.*

Az alkotótábor életre hívása óta eltel évtizedben a táborban kilencvenkét Kárpát-medencei képzőművész, festő, grafikus, szobrász fordult meg, hogy megőrkítse a csodálatos Tisza menti tájat, a sajátos alföldi tanyavilágot.

A tábor ideje alatt készült képekből kiállítás nyílt a Népfőiskola Kölcsey házában, melyet Kerékgyártó István művészeti kritikus nyitott meg. A tárlat résztvevői egy-egy képpel gyarapították a Népfőiskola gyűjteményét.

A tábort idén is Geröly Tibor a budapesti Művészetbarátok Egyesületének elnöke vezette.

2005. június 19-26. Gördülő táncsoport nyári tábora

2005. június 19-26-ig a Gördülő Táncsoport táncot rendezett a Lakiteleki Népfőiskolán.

A táborról, az élményekről a csoport vezetője Sári Rita számolt be.

Csoportunk 1999. május 14-én alakult 10 fővel. Különlegessége, hogy kerekesszékes táncosokból áll. Tagjaink vagy baleset, vagy betegség miatt kerültek kerekesszékebe.

Működésünkkel, fellépéseinkkel küldetésünket teljesítjük, miszerint mindig kell célokat találni az életben, amiket el kell érni, amikért érdemes küzdeni. Soha nem szabad feladni a kitűzött célt!

Ezt a közhelynek tűnő szlogent magunk is csak a működésünk során ismertük fel, amit a nézők, rajongók visszajelzéseiből látunk megvalósulni.

Kezdetben a magunk szórakozására táncoltunk, később rájöttünk, hogy ez több ennél, a tánc testi-lelki rehabilitáció, sőt, a révésztevékenységnek és a társadalom tudatformálásának rendkívül hatékony eszköze. Létezésünkkel, magunk megmutatásával és felvállalásával nagy segítséget nyújtunk a friss sérülteknek és az ép embereknek egyaránt. A sérülteknek, hogy megtalálják ők is életükben azt a célt, amiért érdemes küzdeniük, az ép emberek esetében pedig elősegítjük az integrációt, a sérültek elfogadását. Harcolunk az akadálymentesítésért, mert sok helyszínen, ahova meghívunk, nincs megfelelően kialakított környezet a kerekesszékekkel való közlekedésre. Mi vagyunk azok, akik Magyarországon úttörőként elérünk olyan pozitív változásokat a

társadalomban, amik Európa „boldogabbik” felén már természetesen és az Európai Unióban szabványos előírások.

További feladatunk, hogy felhívjuk a társadalom figyelmét arra, hogy a sérültek nem sajnálnivaló emberek, akiket el kell dugni a nyilvánosság elől, hanem értékeket hordozó emberek. Éppen ezért szerencsés dolog számunkra, hogy lehetőséget kapunk különböző helyszíneken, rendezvényeken arra, hogy megmutassuk a mi értékünket, nevezetesen a világon egyedülálló kerekesszékes formációs show-táncot. Külön öröm számunkra, hogy évente egy alkalommal a Lakiteleki Népfőiskolán készülhetünk erre a nemes küldetésünkre.

Táncaink kulturálisan is igényesek és változatosak, hiszen szerepel a repertoárunkban palotás, keringő, reneszánsztánc stb. Bemutatunk vidám táncokat is, ilyen pl. a kánkán, ami a közönség kedvence.

Műsorunk elfeledtetni velünk is, a nézőkkel is, hogy mi valójában sérült emberek vagyunk. Nem keseregünk a bajaink, hanem emelt fővel vállaljuk a sors döntését, és vállalt feladatunk teljesítésére kihozzuk magunkból a maximumot. Éppen ez az erő fogja meg a közönség javát, amikor az előadás után gratulációkkal, köszönetekkel halmoznak el. Ez az energia a nézőket is feltölti a műsorunk láttán.

Csoportunk immár három éve – szinte hagyományt teremtve – Lakiteleken tartja tánc táborát.

Az idén eltöltött 8 nap hasznos volt számunkra, hiszen fel tudtuk eleveníteni a régi táncainkat, amelyeket már levettünk a repertoárunkról. Ezt a tábor első napjaiban valósítottuk meg. Örültünk annak, hogy nem sokat felejtettünk belőlük, és könnyen felidéztek a mozdulatokat.

Emellett készültünk a szombati fellépésünkre. Ez a nap a népfőiskola által minden évben szervezett esélyegyenlőségi nap. Táborunkat szándékosan ehhez az időponthoz igazítjuk, mert ezzel fejezzük ki, hogy fontos számunkra az integráció, a társadalom tudatformálása, és ez a rendezvény méltó koronája táborunknak.

Új táncokat is sikerült tanulnunk, amelyeket videofelvétellel rögzítettünk. Két új táncot terveztem, amelyet a hét második felében a sok próbának köszönhetően a csoport sikeresen elsajátított. Ezért nagyon jó a tábori együttlét, mert így minden nap tudunk a próbákra időt fordítani, több napszakban is gyakorolhatunk, és könnyebb felkészülnünk az előadásokra. Mivel hat évünk alatt már több helyen is tartottunk tánc táborot, tapasztalatunk alapján a Lakiteleki Népfőiskola a legalkalmasabb helyszín. Megfelelően kialakított szobák akadálymentes fürdőszobákkal, minden épületben akadálymentes mellékhelyiség, kényelmes ebédlő, a Kölcsey Ház díszterme pedig kiváló próbahelyszín számunkra mérete és sima padlóburkolata miatt.

Az eltelt idő alatt vendégeket is fogadtunk, többek között egy német házaspárt, akik versenytáncosok. Tőlük is tanultunk egy igen vidám koreográfiát, amelyet felvettünk a repertoárunkba.

Tánc csoportunk lakiteleki tábora felkeltette a média érdeklődését is, felkeresett bennünket egy újságíró a Petőfi Néptől. Egy hosszú cikkben számolt be rólunk az olvasóknak.

Számos magazinban, tv műsorban szerepeltünk már. A Hír Tv műsorában például meglátott egy apuka, akinek a lánya nyitott gerinccel született. Felkutatta a telefonszámomat és felhívott, érdeklődött a tánc csoportunk iránt, elmondta, hogy mennyire megtetszett nekik a csoport vidámsága, életkedve, és a lánya nagyon szeretne közénk tartozni. Elhozta őt Lakitelekre a táborba, itt találkoztunk velük először. Azóta együtt táncolunk.

Ez a tánc tábor kellemes is számunkra, mert nyaralást is jelent. A munka mellett kikapcsolódást ad, mert itt van lehetőségünk a szórakozásra, pihenésre. Itt ünnepeljük meg a csoport születésnapját is. Az egy hetes együttlét mélyebb beszélgetésekre is lehetőséget kínál, amit a hétköznapi próbák alkalmával időhiány miatt nem tehetünk meg.

Mindent összevetve hasznos, érdekes, tanulságos táborot zártunk az idén is.

Remélem, jövőre is kapunk lehetőséget, hogy a Gördülő Tánc csoport tánc táborára Lakiteleken valósulhasson meg!

Programunkat a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és a Nemzeti Kulturális Alapprogram támogatta.

2005. június 25. Akadálymentes Nap

Együtt egymásért az akadálymentes élet reményével

Rendezvényünk, mint minden évben az idén is főhajtás volt a fogyatékosokkal élő emberek előtt. Az évente hagyományosan sorra kerülő egész napos találkozóra közel ezer fő érkezett családjával, barátaival és sorstársaival együtt.

A találkozó ökumenikus istentisztelettel kezdődött, Bagi Ferenc római-katolikus plébános és Szabó Tamás református lelkész közreműködésével. Az istentisztelet igei üzenete, miszerint vedd magadra mások terhét, mint ahogy ezt Jézus is megtette, összecseng a Népfőiskola céljaival is. Segíteni egymáson. Ezt a gondolatot fogalmazta meg Lezsák Sándor országgyűlési képviselő is megnyitó beszédében. A fizikai, lelki akadályokat kell leküzdeni, ami megnehezíti egymás között a kapcsolatteremtést. Segíteni kell egymást, úgy kell élni mindennapjainkat, úgy kell viszonyulnunk egymáshoz, hogy ezek az akadályok ne álljanak közöttünk.

Csernák Ferenc a Bács-Kiskun Megyei Mozgáskorlátozottak Egyesületének elnöke is köszöntötte sorstársait, s beszédében az elmúlt 25 évről szólt. Elmondta, hogy 25 évvel ezelőtt Szombathelyen alakult meg Vasakarát néven az első mozgáskorlátozott egyesület, majd 1980-ban az ország mind a 19 megyéjében, és végül Budapesten is. Elmondta, hogy az Egyesület íves munkája mára megtorpanni látszik és kéri az illetékeseket, a honatyákat, hogy eredményesebben politizáljanak az egészségkárosultak érdekében. A támogatási rendszer

alapos megreformálására volna szükség, ezáltal az egyesületek is hatékonyabban tudnának működni. Csernák Ferenc megköszönte sorstársainak a 25 év alatt tanúsított hűséget, melynek okleveles elismerésére az őszi rendkívüli küldöttgyűlésen kerül sor.

Az elmúlt évekhez hasonlóan kulturális programmal szórakoztattuk vendégeinket, melynek a szabadtéri színpadunk adott helyet. Felléptek idősek és fiatalok, egészséges és egészségkárosultak, amatőrök és profik egyaránt. Az egész napos programot Horváth Anna, művésznevéen Sugár Anna jeltolmács, jeltáncművész segítette, így a halláskárosultak is élvezhették a nap minden percét.

A szórakozás, kikapcsolódás mellett lehetőséget biztosítottunk mindenki számára, hogy az őt érdeklő kérdésekre a megfelelő szakembertől kapjon választ. Az információs sátrakban egész napos szekciónkénti beszélgetés zajlott.

Programunkat a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és a

Nemzeti Kulturális Alapprogram támogatta.

2005. június 26. – július 2. Klebelsberg Szabadegyetem

A Klebelsberg Szabadegyetem és a Kistelepüléseken tanítók X. találkozására került sor, melynek vendége volt Klebelsberg Éva, Klebelsberg Kuno unokája. A nyitó nap délelőttjén Lezsák Sándorral együtt nyitották meg a konferenciát, és köszöntötték a hallgatókat.

A délelőtti folyamán „ISKOLATÉRKÉP” címmel, több előadó szólalt meg a Kőlcsey ház előadótermében. Fekete Gyula közgazdász „Magyar iskola a Kárpát-medencében”, Csallóközi Zoltán hittantanár „Egyházi iskoláink”, Müller György kollégiumi igazgató „Magyar iskola Burg Kastlban”, Csapó Endre, az ausztráliai Magyar Élet c. lap főszerkesztője „Magyar iskola Ausztráliában” címet viselő előadásait hallhatták a résztvevők. Ebéd után „MÉDIAFÓRUM” címmel tartott előadást három kiváló előadó: Pesti Sz. Ágota OSB *A média hatása korunk értékrendjének és erkölcsiségének alakulására*, Tóth Tamás médiaelemző *Médiaerőszak* és Bakos Zoltán médiaszakértő *Igazmondás a politikai reklámban* címmel.

Az esti program keretein belül „Iskolapéldák” címmel a bezárással fenyegetett óvodák, kisiskolák világából válogattak a beszélgetés vezetői.

A második nap délelőttjén a Szabadegyetem hallgatói bemutatták iskolájukat, óvodájukat. Ezt követően egy szomorú esemény krónikáját feldolgozó film alkotója szólalt meg, a Londonban élő Németh László.

Az NA-240-es járatról készített dokumentumfilmjében a lelőtt Malév gép tragédiájáról láthattunk megrázó képeket és soha meg nem válaszolt kérdéseket tett fel az alkotó.

Németh László felesége (4 hónapos házasság volt) a gépen szolgált stewardessként.

Délután „Nevelő iskola” címmel Hoffmann Rózsa intézetvezető egyetemi docens *Mélységek és magaslatok a köznevelésben* című előadását hallhatták a résztvevők, majd Szentmihályi Szabó Péter író előadása következett *Kezdjük elől 2006-ban!* címmel. Gyarmati Dezső olimpiai bajnok „Test és nevelése” címmel tartott előadást. Kora este a kárpát-medencei képzőművészek XI. alkotótáborának kiállítását tekinthették meg a jelenlévők.

Vacsora után „iskolaforum” címmel késő estig tartó beszélgetés volt az eddig elhangzottakról.

A harmadik nap délelőttje Klebelsberg életművéről szólt. Ezen belül Székelyné Körösi Ilona történész, főmuzeológus beszélt Klebelsbergéről, „Az iskolaépítőről”.

Ezt követően Glatz Ferenc akadémikus Klebelsbergéről, a „kulturpolitikus”-ról beszélt.

Ebéd után a Klebelsberg Kuno szobor alkotójáról, Búza Barnáról néztek meg egy riportfilmet a hallgatók, majd a szentmisét követően a Népfőiskola Nemzeti panteonjában felavattuk Klebelsberg Kuno szobrát.

Avatóbeszédet mondott Gyulay Endre Szeged-csanádi megyéspüspök és Lezsák Sándor.

A szobor talapzatán olvasható szöveg:

dr. gróf Klebelsberg Kuno
1875-1932

Az iskolaépítő

„Ne vádoljanak engem, mert véletlenül német nevem van.

Buda visszafoglalásakor a török elleni küzdelemben
mély sebbel együtt kapta a grófságot az egyik őszám.”

Klebelsberg Kuno 1875. november 23-án született Arad vármegyében, Magyarpécskán.

A Trianon utáni Magyarország vallás- és közoktatásügyi minisztere (1922-1931).

A szellemi honvédelem jegyében az óvodától az egyetemig a reformer
Klebelsberg maradandót alkot. Irányításával több, mint ötezer falusi és tanyasi
népiskola épül, ötszáz óvoda, több ezer könyvtár.

Sportpályák, uszodák, tornatermek, három egyetem (Pécs, Szeged, Debrecen),

21 klinika, testnevelési főiskola, gimnáziumok, kutatóintézetek,

Collegium Hungaricumok az ösztöndíjas fiataloknak (Bécs, Berlin, Róma, Párizs, Zürich).
1932. október 11-én halt meg Budapesten.
Alföldprogramja a Duna-Tisza közén ma is érvényes.

A vacsora utáni program rendhagyó és izgalmas volt, hiszen Zombori Ottó csillagász előadásának hallgatása közben lehetőség nyílt egy óriási távcsővel meg is szemlélni az említetteket.

A negyedik nap délelőttjén „Haza a magasban” címmel négy előadást hallhattak a résztvevők. Bíró Zoltán irodalomtörténész „Nemzet az irodalomban” címmel tartott érdekes előadást. Dobozi Eszter új verseskötetét mutatta be „Másolhatatlan” címmel. Alföldy Jenő „Egy szenvedély margójára” címmel mutatkozott be a hallgatóság előtt, míg később Bakos Istvánnal közös tankönyvüket, a „Haza a magasban” című könyvet ismertették meg a résztvevőkkel.

A délutáni program a „Katedra” címet kapta, itt a tehetséggondozásról beszélt Szendrő Péter egyetemi tanár, majd Pálincó Gyuláné, a Bács-Kiskun Megyei Kisiskolák Közművelődési Egyesületének elnöke kapott szót, ő a közelmúltban megrendezendő versenyekről, vetélkedőkről, illetve a pályázati lehetőségekről számolt be.

Riczel Etelka könyv – és CD ajánlója az elmúlt hónapok kínálatából nyújtott remek válogatást, ezzel párhuzamosan a jelenlévők megtekinthették Esztergályos Jenő, az Apáczai Kiadó igazgatójának impozáns tankönyv bemutatóját is.

A záró este tábortűzzel és közös énekléssel ért véget.

Programunkat támogatta a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma.

2005. augusztus 7-14. Néptánc-tábor

Nemzeti értékünk a néptánc, tartásával, formáival, különös lelkületével válik sajátosan magyarrá, amely megkülönbözteti más népek táncaitól. Sokszínűsége számos változatban él, amely tájegységenként más és más. A múltban a tánc tudománya apáról fiúra szállt. Ma a táncházak és tánc-táborok tartják életben tánc-hagyományainkat. A lakiteleki Népfőiskola immáron a IX. alkalommal szervezett szakmai alkotótáborában a sárközi Decs és Küküllő menti, Magyarszentbenedek táncait ismerhette meg, illetve sajátíthatta el a táborba érkező 45 néptáncos.

A tábor vezetői: Balogh Ildikó, a Kurázi Táncműhely vezetője, örökös aranygyöngyös táncos, és Fantoly Gyula, a Kurázi Táncműhely vezetője, a népművészet ifjú mestere.

A tábor meghívott vendége volt Decsről Farkas Lászlóné Páll Bözsi népi iparművész, a népművészet mestere, mester remekdíjas, aki két táncos leánykát felöltöztetve mutatta be a sárközi népviseletet. Öltöztetés közben emlékeiből felidézett történetekkel tette érdekesebbé látogatását. Többek között elmesélte, hogy a sárközi hagyomány szerint férjes neve mellett még „öregasszony” korában is használhatja lánykori nevét. Így 70 éves kora ellenére is Páll Bözsinek szólítják szűkebb s tágabb környezetében, a Sárközben.

A sárközi ruha elmaradhatatlan kiegészítője a gazdag színvilágú nyakék vagy nyakasi, amelyet Révész Dóra vezetésével készítettek el a néptánc-táboros leányok.

A tábor zárásaként nem maradhatott el a tánc-házi mulatság, amelyre meghívott hozzátartozók is érkeztek. A virradatig tartó talp alá valót a Fabatka zenekar húzta.

A hajnali búcsúzáskor már a következő évi tánc-táborról beszélgettek.

2005. július 17 - 22. Európa Szabadegyetem

A Magyar Nemzetpolitikai Társaság és a Népfőiskola Alapítvány szervezésében az idén július 17-22 között vehettek részt az érdeklődők az „Európa Szabadegyetem” programjain a Lakiteleki Népfőiskolán.

A „Kistelepülés, közösség, népességfogyás” alcímet viselő hat napos rendezvény házigazdája Bíró Zoltán irodalomtörténész és Lezsák Sándor országgyűlési képviselő voltak.

A Népfőiskolán működő Berecz Skolasztika, Bethlen Gábor és Karácsony Sándor kollégiumok hallgatói együttesen vettek részt az előadásokon, elsőként a nyitónapon Fekete Gyula íróén, aki az elmúlt három évtized népesedéspolitikai küzdelméről beszélt.

Az ebéd előtti időszakokban a kollégiumok önállóan vettek részt foglalkozásokon, konzultációkon, majd délután újra közösen hallgatták Bódi Ferenc szociológus előadását, „A területpolitika hatása az önkormányzatok népességmegtartó képességére” címmel.

Miután a második napra egy falujáró csoportmunkát terveztek a szervezők, ennek előkészítése szerepelt a kora esti programok között.

Néhány héttel a Filmszemlét követően az Európa Szabadegyetem vendégül hívta az egyik díjazott film rendezőjét, Káldy Lászlót, akinek vacsora előtt filmjeiből láthattak válogatást, vacsora után pedig kötetlen beszélgetésre nyílt lehetőség, Vattay Dénes népművelő vezetésével.

A második napon a hallgatók 21 településen végeztek szociológiai felmérést egy előre elkészített adatlap segítségével.

„A haza minden előtt” – ezzel a címmel nyitotta meg délután Szakolczay Lajos irodalomtörténész Csete Ildikó Magyar Örökség-díjas textiltervező iparművész kiállítását, Faragó Laura énekművész közreműködésével.

Csete Ildikó textilképei Szent István intelmeit, valamint a magyar nyelvemlékek üzeneteit közvetítette a hallgatónak, nézőnek. Évek szorgalmas és bensőséges munkájával alakította ki mára teljesen egyéni és mások által nem járt kifejezésbeli útját. Ő a régi magyar népművészet formavilágának úgymond modernizálásával a 80-as években egyre sikeresebb és vitatottabb művészeti célkitűzéseit egy még archaikusabb múltig terjesztette ki, zászlói, terítői speciális templomi installációi a magyar kultúra gyökereinek méltóságát testesítik meg.

Kora este református istentiszteleten vettek részt a hallgatók a Szent István Kápolna előtt, amelyet Szabó Tamás református lelkész tartott.

Vacsora után a csoportok beszámolóit hangoztak el a falujáró tapasztalatokról a Kölcsey házban, Birkás Antal politológus vezetésével.

A program negyedik napján Csatóri Bálint, egyetemi tanár előadását hallgathatták meg a résztvevők, „Társadalmunk terei – falu, város, kistérség, megye, régió” címmel.

Ebéd előtt Lezsák Sándor országgyűlési képviselő a 2000 lélekszám alatti települések elszegényedésének okait és megmaradásuknak, fejlődésük lehetőségeit vizsgáló parlamenti bizottság tervezett munkájáról számolt be.

Ezt követően Csapó Endre, az Ausztráliai Magyar Élet főszerkesztője tartott előadást.

Hegyközzsentimre – Kistelepülés a Partiumban – ezt a címet viselte Kucharszki Zoltán református lelkész és Nagy Miklós polgármester előadása.

Ebéd után „Közösségi tudat, erő és globalizáció” címmel Gergely Attila számolt be tapasztalatairól.

„Példa egy közösségi összefogásra” ezzel a címmel láthattak filmbemutatót a hallgatók, majd beszélgetésre nyílt lehetőség Peták Péterrel, az Istenkúti Közösségért Egyesület elnökével.

A beszélgetést Pósfay Péter közösségfejlesztő vezette.

Az ötödik napon Bakos Zoltán „Médiatechnikák” címet viselő előadásán vehettek részt az érdeklődők, majd ezt követően Péterfi Ferenc közösségfejlesztő kapott szót, a helyi újságról, rádióról, tv-ről beszélt. Előadásának címe: „A helyi nyilvánosság eszközei”.

Az ebédet követően „A diktatúra természetrajza” alcímet viselő, „Oroszország válaszüton” című könyvét mutatta be a szerző, Kun Miklós.

Ezt követően Dr. Téglássy Imre, az ALFA Szövetség főtítkárának előadása következett „Az élet védelmében” címmel. Az előadást követő beszélgetést Vargáné Subicz Beáta családterapeuta vezette.

Délután a kollégiumok önálló foglalkozásokat tartottak, ezt követően pedig a Szent István Kápolna előtt Gyulay Endre Szeged-csanádi megyéspüspök, és Bagi Ferenc plébános celebráltak misét.

Vacsora után dr. Bózsöny Ferenc, a Magyar Rádió nyugalmazott örökös főbemondója az elmúlt évtizedeket idézte fel, „Vidám Rendszerváltó Archívum” címmel.

Az este tábornüzzel, közös énekléssel zárult.

A záró napon „A Magyar Gazda Élő Akar” címmel, hetedik alkalommal mezőgazdasági konferenciának és fórumnak adott otthont a Kölcsey ház. Bemutató kiállításon és konzultáción vehettek részt az érdeklődők, az alternatív energiaforrások témájában.

Programunkat támogatta a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma.

2005. augusztus 14 – 22. Sakkozó Magyarok X. Világtalálkozója

Nyolc ország (Magyarország, Románia, Szerbia-Montenegro, Szlovákia, Ukrajna, Svédország, Franciaország, Kínai Népköztársaság) 117 felnőtt és 14 gyermek sakkozója, összesen 131 játékos foglalt helyet augusztus 14-én a sakkasztalok előtt, hogy a tizedik, jubileumi alkalommal is összemérjék tudásukat.

A Himnusz hangjaival vette kezdetét a világtalálkozó, majd Bense József főszervező, a kecskeméti Széchenyi István Sakkegylet tiszteletbeli elnöke bevezető köszöntője után egy perces néma felállással emlékeztünk azokra a játékosársakra, akik már nem lehettek közöttünk.

A világtalálkozót -melynek célja továbbra is a hazai és más országokban élő magyarok barátságának elmélyítése, az összetartozás tudatának erősítése a sport eszközeivel- Lezsák Sándorné a Népfőiskola igazgatója nyitotta meg, majd Seres László főbíró, a Bács-Kiskun Megyei Sakkszövetség főtíkára üdvözölte a játékosokat és ismertette a tizedik világtalálkozó programját.

A világtalálkozó fővédnöke Lezsák Sándor országgyűlési képviselő volt. Védnökei: Füleky András államtitkár, a Nemzeti Sport hivatal alelnöke, Dr. Balogh László országgyűlési képviselő, a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnöke, Ambrus Zoltán, a Magyar Sakkszövetség főtíkára, Pelsöczy László művészeti igazgató, SAXON Kft., Bak Lajos igazgató, Erdei Ferenc Művelődési Központ és Művészeti Iskola, Kecskemét.

A verseny kilenc forduló, svájci rendszerű lebonyolításban zajlott.

A felnőtteknél első helyezést ért el Jeszenszky Tibor, Szerbia és Montenegro, második: Lengyel Ferenc, Magyarország, harmadik helyen végzett Keresztes Richárd, Magyarország.

A gyermekverseny eredménye: 1. Kucora Zsolt, Szerbia-Montenegro, 2. Nagy Csongor, Szerbia-Montenegro, 3. Szél Alex, Szerbia-Montenegro

A díjakat Lezsák Sándor országgyűlési képviselő, Gyarmati Dezső olimpiai bajnok, Seres László főbíró, ifj. Krizsány László főbíró és Brindza István bírósági elnök adták át.

A világtalálkozó vendége volt Márkus László, a Nemzeti Sporthivatal szakreferense és Bottlik Iván sakk-történész, így ők személyes élményként tapasztalhatták meg célkitűzéseink megvalósulását.

A felnőtt verseny egyúttal nemzetközi (FIDE) verseny is volt, mintaszerűen és magas színvonalon zajlott.

A gyermektábort az idén is a vajdasági Farkas Tibor nemzetközi mester vezette, aki tudása mellett a gyermekek iránti szeretetét is adta.

A sakkbarátok ezúttal nemcsak a helyszínen, hanem az interneten is nyomon követhették az első táblán játszóknak küzdelmét a szegei Chess-Press sakk-központ közreműködésével.

A programot támogatta: Chess-Press Bt., Ékes József országgyűlési képviselő, Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnöke, Bács-Kiskun Megyei Sakkszövetség, Magyar Sakkszövetség, Nemzeti Sporthivatal, Ivánka Mária sokszoros magyar bajnok, olimpián, Katona Tibor festőművész

2005. augusztus 19. Szent István napi ünnepség

Augusztus 19-én „Szent István királyunk ünnepére” gyűltek össze az érdeklődők a Lakiteleki Népfőiskola udvarán.

Az ünnepség a lakiteleki katolikus templom udvaráról indult, ahonnan a zarándokok gyalog kísérték egészen a Népfőiskoláig a szentkirályi Szent István ereklyét, és útközben Végvári Vazul atyával együtt mondtak imát hozzátartozójuk, valamint a lakiteleki és a szomszédos települések – az alpári, tiszakécskei, nyárlőrinci, szentkirályi és tiszaujai – betegek gyógyulásáért.

A Keresztalja zarándoklat –a betegekért, a gyógyulás reményével – a Népfőiskola Szent István kápolnájához érkezett, ahol fél 8-kor Puskás Mihály szentkirályi kanonok-plébános celebrált ünnepi misét.

Az érkező vendégek a belépéskor sorszámozott képeslapot kaptak, ami egyben a könyvtombola sorsjegye is volt, mivel ebéd közben kisorsolásra került 100 könyv, amit a helyszínen dedikált néhány szerző (Agócs Sándor, Magyary Ágnes, Nagy Alajos).

A szabadtéri színpadon 10 órakor Bagi Ferenc lakiteleki plébános szentmiséjén vehettek részt az ünnepségre érkezők, majd Lezsák Sándor köszöntötte a vendégeket.

Ezt követte a már évek óta idelátogató nyugdíjas klubok fellépése, dalokkal, énekekkel, tánccal, versekkel és sok-sok vidámsággal.

Ebéd előtt 75. születésnapján köszöntöttük Szabó Gyula Kossuth-díjas színművészt, csacsifogaton érkezett a több mint ezerszeletes torta, majd a művészt köszöntötték a Népfőiskola vezetői, önkormányzati képviselő, szülőfalujának képviselője érkezett vendégek és sokan mások.

Bálint Márta marosvásárhelyi színművésznő egy gyönyörű verscsokorral köszöntötte kollégáját, különösen nagy tapsot kapott Tollas Tibor verse.

A bográcsokban finom marhapörkölt főtt burgonyával és kovászos uborkát kínáltak hozzá. A szabadtéri kemencében egész nap sült a lángos, aminek igen nagy sikere volt.

Ebéd után ismét a nyugdíjas kluboké volt a színpad, minden fellépő egy nemzeti színű szalaggal átkötött és a szentmisén megáldott kis kenyeret kapott emlékül a szerepléséért.

Mivel a Népfőiskolán ebben az időben zajlott a „Sakkozó Magyarok Világtalálkozója” is, 13 órától a vendégek közül bárki megmérkőzhetett a sakktalálkozó résztvevőivel.

A felállított sátrakban népi művészek kínálták portékáikat, a színpad mögött kézműves foglalkozásra nyílt lehetőség.

A délutáni fellépő művész, Pál Attila közkedvelt és állandó vendége a Népfőiskolának, most is hatalmas sikert aratott „operett részletek, örökzöld dallamok” című előadásával.

2005. szeptember 5. Zenei tábor

Zenei tábornak adott otthont a lakiteleki Népfőiskola szeptember 5-től egy héten át.

A tábor lakói nem csak a gátéri iskola tanulói voltak, csatlakozott hozzájuk két lakiteleki diák, Füz Boglárka és Faragó Katalin is. Délelőttönként zenekari és énekkari próbákra vettek részt, amelyet Horti Sándor a gátéri iskola énektanára, a mindenki által közkedvelt „Sanyi bácsi” tartott.

Délutánonként szabadidős foglalkozások keretein belül vetélkedőkkel, kaland játékkal, számháborúval szórakoztak a táborozók, illetve a hétvégi idők seregszemléjére érkezőknek termékekből - lencséből, mákból, falevelekből – készített kis kiállítással kedveskedtek a gyerekek.

A táborzáró estén különös színdarabokat láthattunk, egy-egy ismert népdal humoros formában előadott változatát mutatták be a diákok, díszletekkel, jelmezekkel színesítve.

A gátéri iskola tanulóinak egyharmada zeneiskolás- tudtuk meg Olajos István igazgató úrtól, aki a lakiteleki Művelődési Házban tartott záró koncerten köszöntötte a zenei tábor résztvevőit, vezetőjét Feketéné Borbély Zsuzsannát és kísérő tanárait Borosné Ladányi Matildot és Csanádi Gergelyt.

A műsor igazán szórakoztató és érdekes volt, hiszen nem csak szívet melengető zenét, dalokat hallhattunk,

hanem megismerkedhettünk a színpadon megszólaló hangszerekkel is. Sanyi bácsi kérdéseket tett fel a közönség soraiban helyet foglaló lakiteleki iskolásoknak, illetve az egyes zenei blokkok között a műsort vicces, rövid jelenetekkel színesítették.

2005. október 8. Vezéri Kőjurta avató

„Amelyik nemzettel sikerül elfeledtetni múltját, azzal szemben egyéb gazságok is elkövethetők.” Ezzel a Szőrényi Levente idézettel ékesített meghívóval hívogattuk vendégeinket a Vezéri kőjurta avatására, melyet maga a művész Ferencz Béla fafaragó építtetett művei kiállítóhelyéül. A művészt - aki 54 éves emigrációból tért haza- köszöntöttük életművét bemutató kiállításán.

Élete és életműve méltatása után a szüreti felvonulók csoportjai (óvodások, iskolások, Kösöntyű néptáncsoport) köszöntötték színes műsoraikkal, majd a kőjurta avatására és a kiállítás megnyitására került sor.

A művészt köszöntötte Bagi Ferenc lakiteleki plébános, aki elmondta, hogy Ferencz Bélában évekkal ezelőtt egy nagyszerű művészt ismert meg, ma pedig a fafaragás mesterét. Örök érvényű alkotásokat hoz létre, vésőmozdulataival nemcsak alkotni akar, hanem tanítani is.

Dr. Aczél László Zsombor pálos atya, a budapesti Gellért hegyi Szikla templom lelkésze kihangsúlyozta, hogy Ferencz Béla életében mindig előtérben volt a magyarság, bárhol volt mindig magyar volt, magyar maradt és a magyarság büszkesége lesz. Ez a kőjurta is a magyar jövőt építi és bizonyosságot ad a magyarság jelenlétéről, életéről, életerejéről. Mindezek után megáldotta és felszentelte a jurtat.

2005. október 15. II. János Pál pápa szoboravatója

Harangzúgás töltötte be október 15-én délelőtt 11 órakor a Népfőiskola Keresztény Panteonját.

A 200-300 fős közönség az áldott napsütésben áhítattal hallgatta a Kiskunfélegyházi Koncert Fúvós Zenekar játékát Jankovszki Ferenc karmester vezetésével.

Az ünnepélyes szoboravató a vatikáni és a lengyel himnusz meghallgatásával, majd a magyar himnusz hangjaival vette kezdetét.

Lantos Györgyi szobrászművész alkotását Lezsák Sándorné, a Népfőiskola igazgatója, valamint a Kösöntyű néptáncsoport népviseletbe öltözött táncosai leplezték le.

A szobor leleplezése után Lezsák Sándor országgyűlési képviselő ismertette és méltatta Karol Wojtyła életét, tisztelettel adózott emberi helytállásának, kiemelkedő egyházfői és világpolitikai életművének, majd Juliusz Janusz c. érsek, apostoli nuncius mondott ünnepi beszédet.

Juliusz Janusz c. érsek, apostoli nuncius kihangsúlyozta: a Szentatya emlékeztette a világot az emberi személy, szabadság és méltóság értékére. Emlékeztette Európát, hogy két tüdeje van. Egy keleti és egy nyugati. És, hogy ebben a középső és keleti részben keresztények milliói élnek. Apostoli útja és megnyilatkozásai által közelebb hozta egymáshoz a népeket, amelyeket addig az eszmei gyűlölet választott el.

Az emberi méltóság azért volt olyan fontos II. János Pál pápának, mert ő minden emberben Isten képmását látta, az isteni szeretet visszatükröződését.

II. János Pál pápa az emberi méltóság, a párbeszéd és a béke fáradhatatlan hírnöke volt, amit köszönünk Istennek.

Dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek a Szentatya imádságával adózott emlékének.

„Boldog és boldogító legszentebb Szentháromság! Örvezdtesd meg fiaidat és lányaidat, akiket arra hívtál, hogy hirdessék szereteted nagyságát, irgalmas jóságodat és szépségedet. Szentséges Atya, szenteld meg fiaidat, lányaidat, akik neved dicsőségére neked szentelték magukat. Kísérd őket hatalmaddal, hogy tanúsíthassák, Te vagy mindenek forrása, egyedüli forrása a szeretetnek és a szabadságnak. Köszönjük Neked, hogy gyermekeid lehetünk, és az élet ajándékát adtad nekünk. Köszönjük Neked, hogy a hit kegyelmével Téged kereshetünk, és arra hívsz, hogy a hozzád vezető úton eljussunk majd atyai házádba.

Szent Lélek Úr Isten, örök élet forrása, minden emberért könyörgünk Hozzád. Töltsd be szívüket belső bizonyossággal, hogy szeretetre, dicsőítésre és szolgálatra vannak kiválasztva. Engedd, hogy megízleljék barátságodat, töltsd el őket örömmel és vigasztalással. Segítsd őket, hogy legyőzzék a nehézségeket, s ha elestek bizalommal tudjanak fölkelni. Tedd őket isteni szépséged tükrévé. Adj nekik bátorságot, hogy fogadni tudják korunk kihívásait és kegyelmedet, hogy üdvözítőnk, Jézus Krisztus jóságát és minden ember szeretetét elvihessék az egész világba.

Az érsek atya az imádság után koszorút helyezett el a szobornál, majd felszentelte azt.

A pápa szülővárosából hozott és ott megszentelt tölgyfacsemetét és rózsabokrot Bagi Ferenc lakiteleki plébános, Csallóközi Zoltán, a Mindszenty kollégium vezetője és Lezsák Sándor közösen ültették el a szobor mellett.

Zárásként Szalai Sarolta és Elzbieta Szymanowska elénekelték a Szózat lengyel „megfelelőjét”, az „Isten, ki lengyel hont...” kezdetű éneket, amelybe bekapcsolódott az apostoli nuncius is.

Az ünnepség végén a Kölcsey házban a lakiteleki és a nyárlőrinci katolikus egyházközség és a helyi gazdák gyümölcscsel és pogácsával vendégelték meg a látogatókat.

A szobor talapzatán a következő olvasható:

**Őszentsége II. János Pál pápa
(1920-2005)**

Totus tuus - Teljesen a tied

Karol Wojtyła
1920. május 18-án született
a krakkói vajdaság Wadowice nevű kisvárosában.
Egyetemi tanulmányait
Lengyelország német megszállása szakította félbe.
Fizikai munkásként dolgozott, és titokban kezdte el
papi tanulmányait.
1946-ban szentelték pappá.
1964-ben püspök,
1967-ben a krakkói főegyházmegye érseke lett,
és megkapta a bíborosi rangot.
1978. október 16-án választották
Karol Wojtylát a pápai trónra,
aki a II. János Pál nevet választotta.
Történelmi küldetése volt
a kommunista diktatúrák lebontása,
a keresztény Európa szolgálata.
Ő volt az első pápa, aki Magyarországra látogatott.
Tisztelettel megállt
Mindszenty bíboros sírjánál Esztergomban,
boldoggá avatta Batthyány-Strattmann Lászlót,
Apor Vilmost és Romzsa Teodort.
A szentek sorába emelte
Boldog Hedviget, Kingát és a kassai vértanúkat.
Utolsó üzenete:
„Legyetek derűsek, én is az vagyok.”

A szoboravató ünnepélyes aktusát a Kölcsey házban megelőzte két előadás, melyen az avatásra érkezett vendégeken kívül jelen voltak a Mindszenty Kollégium és a Don Bosco Kollégium hallgatói is.

II. János Pál pápa életéről, munkásságáról Balog Zoltán református lelkész, a Polgári Magyarországért Alapítvány főigazgatója és Dr. Kiss-Rigó László c. püspök, az Esztergomi Hittudományi Főiskola főigazgatója tartott előadást.

2005. október 21-én a Lakiteleki Népfőiskola Alapítvány és a Lakitelek Alapítvány Felsőőrön megkoszorúzta Kátay Zoltán sírját, halálának második évfordulóján.

2005. október 21 - 22. „Bebádogoztak minden ablakot...” Szellemi vetélkedés az 1956-os forradalom-és szabadságharc tiszteletére (internetes történelmi vetélkedő döntője)

A következő felhívást olvashatták azok, akik ellátogattak a www.torinet.hu című internetes honlapra.
A Lakitelek Népfőiskola Alapítvány vetélkedőt hirdet a középiskolás fiatalok számára '56 a szépirodalomban címmel. Az internetes forduló alapján a legjobb 10 helyezést elérő tanuló helyszíni döntőn vesz részt a Lakiteleki Népfőiskolán 2005. október 22-én.

I. díj: 30 000 Ft

II. díj: 20 000 Ft

III. díj: 10 000 Ft

valamint a helyezettek könyvjutalomban részesülnek.

A vetélkedő szakmai színvonalát a zsüri biztosítja, melynek tagjai:

- Bözsöny Ferenc
- Dénes János
- Kozma Huba
- Lezsák Sándor
- Pongrátz Ödön

Jelentkezési határidő: 2005. október 13 - a megadott feladatok postai úton való visszaküldésével lehet nevezni
Cím: Forum Sapientium Bt., 1046 Budapest, Tóth Aladár u. 19. Tel.: Juhász Pintér Pál, 06 30 5424159

A versenyre az ország minden pontjáról érkeztek nevezések, és az elődöntők eredményei alapján tíz középiskolás diákot köszönthettünk október 22-én a lakiteleki Népfőiskolán. A döntő két részből állt. Az első részben a versenyzők saját esszéjükben mutatták be az 56-os események jelentőségét, visszhangját egy vagy több szerző művén keresztül. A második részben egy olyan szabadon választott, itthon, vagy emigrációban élő vagy élt magyar szerző portréját kellett elkészíteniük, akiknek munkásságában az 1956-os forradalom és szabadságharc jelentős hatását lehetett tetten érni.

A verseny eredménye: I. Pásztor Mária, Nagykőrös

II. Bernát Martin, Törökbálint

III. Barna Pap Rozália, Kiskunfélegyháza

A helyezetteken kívül minden versenyző gazdag könyvjutalomban részesült felkészítő tanáraikkal együtt.

Október 22. Kátay Zoltán ösztöndíj átadása

Másodízben adományozott Kátay-ösztöndíjat a Lakiteleki Népfőiskola. Értékes kutatói munkájáért, tanulmányi versenyek szervezéséért és lebonyolításáért megosztott Kátay Zoltán Tanulmányi Ösztöndíjat kapott Juhász Pintér Pál történelem tanár, a kiskunmajsai 56-os Emlékmúzeum munkatársa és Mészáros Csaba történelem tanár, kulturális referens. A díjat Kátay Zoltán halálának évfordulóján Lakiteleken, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc emlékét idéző kopjafánál adtuk át. Abban bízunk, hogy Juhász Pintér Pál és Mészáros Csaba élete, tudományos munkássága méltó marad az ösztöndíj névadójához.

2005. november 25. Gazdák és Hegybírók Bálja

A Gazdák és Hegybírók Bálja vendégeit a kecskeméti Róna Együttes muzsikája, Lezsák Sándor országgyűlési képviselő, Lezsák Sándorné a Népfőiskola igazgatója, Kovács László a Kunsági Borvidék Hegyközségi Tanácsának titkára, Bús Miklós a lakiteleki Gazdakör elnöke, valamint a Népfőiskola kurátorai, vezetői fogadták.

A bál megnyitójaként egy szellemes kabaréjelenetet mutatott be három lajosmizsei nyugdíjas, majd a szentkirályi táncosok fergeteges táncgyvelegében gyönyörködhetett a kétszáz fős közönség.

A vacsora a helyi lelkészek asztali áldásával, majd Dr. Medgyasszay László országgyűlési képviselő „szíverősítő” pohárköszöntőjével vette kezdetét. Vacsora közben Dr. Ángyán József egyetemi tanár, a gödöllői Szent István Egyetem igazgatója mondott pohárköszöntőt.

Az ízletes vacsora után a borbarátok - Sára Sándor filmrendező, köveskáli szőlősgazda, Bíró Zoltán irodalomtörténész, csobánci szőlősgazda, Szörényi Levente zeneszerző, bácshegyi-rizlinges szőlősgazda, Szörényi Örs zenész, bácshegyi-juharkos szőlősgazda, - bemutatták saját boraikat és koccintottak a vendégekkel. A borokat neves szakemberek, borászok, szőlősgazdák bírálták. A borkóstolón a somlói Tornai Tamás, a Kunsági Borvidék, és a mádi pap borát kóstoltgatták és vásárolták vendégeink.

Az est további részében volt árverés, tombola és hajnalig tartó táncmulatság. Az árverésen gazdára találtak a meghívott szőlősgazdák és pincészetek borkülönlegességei, valamint a Népfőiskola nyári képzőművészeti alkotótáborában készült festmények. Az árverésből befolyt összeget közéleti képzési programjainkra fordítjuk.

A tombola díjait támogatóink ajánlották föl. A tombola teljes bevételét a mozgáskorlátozottak népfőiskolai rendezvényeire fordítjuk, valamint a Mozgáskorlátozottak Lakiteleki Szervezetének utaljuk át.

A báli vigalom mellett lehetőség nyílt kötetlen formában a hegybírók, gazdák és a szakemberek eszmecserejére is.

Kisiskolások tanulmányi versenyei

A Bács-Kiskun Megyei Kisiskolák Közművelődési Egyesülete a meghirdetett versenyeknek döntőjét ebben az évben is lakiteleki Népfőiskolán rendezte meg.

2005. március 9-10. „Kisnyelvészek”, „Kismatematikások” verseny

2005. április 6-7. Honlapkészítő verseny
2005. május 18-19, Homokvárépítő verseny
2005. november 16-17. Versmondó, népdaléneklő verseny

A „Kisnyelvészek”, „Kismatematikusok” versenyében 3 kategóriában több mint 60 kis versenyző mérte össze tudását, amelyet egy feladatsor írásos megoldásával bizonyítottak.

A verseny során a következő eredmények születtek:

Kismatematikusok versenye

3. osztály (15 iskola versenyzői közül):

1. Suba Zsolt – Páhi
2. Higyed Arnold – Arad
3. Ambrus Melinda – Dunatetőtlen

4. osztály (23 iskola versenyzői közül):

1. Mészáros András - Kecskemét
2. Hegedűs Adrián – Baja
3. Murvai R. Dávid – Arad

Kisnyelvészek versenye (24 versenyző volt jelen)

1. Bodor Mónika – Gátér
Kovács Eszter – Kecskemét
2. Vargacz Emese – Uszód
Vadkerti Tót Nikolett – Harkakötöny
3. Szabó Anna – Ordas

A Honlapkészítő verseny döntőjébe a gátéri, a kaskantyúi és a tabdi általános iskolák csapatai kerültek be. A csapatoknak öt feladatot kellett teljesíteni.

1. **feladat:** A csapatok projektor segítségével bemutatták az általuk előzetesen elkészített honlapot, közben bemutatták iskolájukat, valamint azt is, hogy milyen megoldásokat alkalmaztak honlapkészítés közben. Amíg a bemutatás tartott, az interneten csatlakozó iskolák számára elérhetővé váltak a honlapok és a távoli iskolák értékelték ezeket.
 2. **feladat:** elméleti teszt kitöltése
 3. **feladat:** sorsolt feladatokra GIF animáció készítése 10 perc alatt, html oldalba illesztéssel.
 4. **feladat:** Power Point előadás, bemutató készítése – előadása
 5. **feladat:** CD-n előkészített anyagból (képek, szövegek) honlap tervezése, elkészítése csapatmunkában.
- Téma: Történelem - Nagy földrajzi felfedezések

A verseny végeredménye:

Az első helyezett Tabdi Általános Iskola csapata, a második helyezett Gátér csapata, míg a harmadik helyet a kaskantyúi Általános Iskola csapata nyerte meg.

Homokvárépítő verseny

Az 5-6-7. osztályosokból álló csapatoknak az első napon elméleti feladatokat kellett megoldaniuk, amelyet Pálinkó Gyuláné, a Kisiskolák Bács-Kiskun Megyei Egyesületének elnöke állított össze. Villámkérdéseket kaptak az általuk választott várak történetéből, illetve jeleneteket adtak elő, jelmezbe öltözve, zenei kísérettel. Az általuk már előre elkészített rajzokat és szebbnél szebb maketteket a Kölcsey ház előterébe állították ki a csapatok.

Másnap reggel esős, hideg nap köszöntött a kis csapatokra, ám a szervezők találékonysága most sem hagyta veszni a programot, 100 csomag gyurma vásárlásával gyurmavár építő versennyé alakult az eredetileg homokvár építő vetélkedés.

A „művek” elkészítésénél alaposan ismerni kellett a várakat építészeti szempontból. Az értékelésnél az arányok pontos felismerését, a részletek kidolgozását és a vár különböző épületeinek pontos elhelyezését vették figyelembe a zsűritagok.

A várak elkészültével a csapatoknak idegenvezetőként kellett azt bemutatniuk.

A versenyt a kisiratosi csapat nyerte akik Boldogkőváralja várát építették fel, a második helyezett ugyancsak Boldogkőváralja várának felépítésével a délvidéki Kupuszina csapata lett. A pirtói gyerekek Siklós várát alkották meg, és ezzel a harmadik helyet sikerült megszerezniük.

Ki Mit Tud?

Az 5-6-7-8. osztályos korcsoport számára meghirdetett versenyre 12 település -köztük a vajdasági Kupuszina- általános iskolájából 85 gyermek érkezett, hogy bemutassák egyéni és csoportos műsoraikat.

A versenyzőket és kísérőiket Lezsák Sándorné, a Népfőiskola igazgatója köszöntötte. Az ünnepélyes megnyitón a gátéri Széchenyi István Általános Iskola furulya-együttese adott színvonalas műsort. A megnyitót követő szabad program az ismerkedése és a szórakozásé volt. Többen az uszodában töltötték az időt. A vacsorát követően ismerkedési est volt, ahol énekeltek, dalokat tanultak.

Másnap nagy izgalommal vette kezdetét a megmérettetés. Egyéni és csoportos műsorszámokkal -társastánc, latin tánc, hangszeres produkció, paródia, ének, modern tánc, örökzöld slágerek, cigány folklór paródia, ritmustánc, vidám jelenet, mese, vers- léptek a közönség és a zsűri elé.

A zsűri döntése alapján a verseny győztesei:

-egyéni versenyben: I. Csizmadia Anna, ének – Kupuszina (Vajdaság)

II. Dubac Mónika, ének – Kupuszina (Vajdaság)

III. Dienes Blanka, ének – Kupuszina (Vajdaság)

III. Sinkó Natália, vers – Páhi

-csoport versenyben: I. Kunbaracs – citerazenekar

II. Homokmégy –latin tánc

III. Gátér – reneszánsz dalok fűvós és ütős hangszereken

Különdíjasok: Melkvi Barbara – mesemondás, Páhi

Kaskantyú csoportja – pantomim játék

A lakiteleki Népfőiskola biztosította az ingyenes szállást és étkezést minden résztvevőnek, amely jelentős anyagi támogatást jelent az Egyesület számára, továbbá könyvajándékokkal is segítette a csapatokat.

Az ország távolabbi részéről és a vajdasági testvériskolákból is rendszeresen részt vesznek a versenyeken, igazi barátságok kötődnek gyerekek, pedagógusok között.

A versenyek segítségével az azonos nagyságú kistelepüléseken tanuló gyerekek mérhetik össze tudásukat, tehetségüket. Külön öröm a vajdasági iskolák részvétele.

A Népfőiskola mellett az Apáczai Könyvkiadó is részt vállalt a versenyek szervezésében és értékes jutalmakkal (könyvek, nyári táborozás) ajándékozta meg a versenyzőket.

K É P Z É S E I N K

KOLLÉGIUMI KÉPZÉSEINK

Bethlen Gábor Politikai Kollégium

A beszámolót a Kollégium 2005. évi programjáról Ancsányi Edit kollégiumi hallgató állította össze.

A Bethlen Gábor Politikai Kollégium képzési idejében a 2005-ös a záróév. Már csak öt közös hétvége várt ránk ez évben. Ezek programjaiból most azokat szeretném kiemelni, amelyek a legsikeresebbnek tünnek, a legtávolabbi adtak témát az asztal melletti vagy éjszakai nagy beszélgetéseinknek.

Kollégiumunk programjában, februárban volt szerencsénk megismerni Nógrádi Zoltánt, Mórahalom polgármesterét, aki a vidék, a kistelepülések fejlesztési lehetőségeiről, az e területhez kapcsolódó Európai Uniósi lehetőségekről beszélt, bemutatva a Homokháti Kistérség sikereit.

Áprilisban Bakos Zoltánt hallgattuk vidáman a médiákról, reklámokról. Jókai Annát pedig elbűvölve, néma csendben erkölcsről, emberségről, politikáról.

A májusi kora nyárran Hegyközszentimrére utaztunk, ahol a tavaly nyári közös, Bethlenes nyaralás során már megtapasztalt kedvességgel vártak bennünket a falu lakói.

Tőkés László püspök úr előadása szólt az erdélyi és partiumi református templomok, gyülekeztek helyzetéről.

Dévai Nagy Kamilla és krónikásainak éneke pedig, könnyeket csalt ifjak és meglelt emberek szemébe egyaránt.

A nyári Európa Szabadegyetem legizgalmasabb programja a terepmunka. Ott mindenkiel történt valami meglepő, valami feledhetetlen. Az előadások közül Ábel András professzoré és Gergely Attilaé tartogatott a számunkra a legtöbb érdekességet a világ energiagazdálkodásáról, ipari fejlődéséről, a globalizációról. A szabadegyetem után közös Aggteleki hétvége következett.

Szeptemberben a középkori magyar történelem egyes dokumentumainak új értelmezéséről és új feltevésekről számolt be Lánszky Imre. Előadása után elhatároztuk, hogy késő őszi közös túrát szervezünk a Pilisben. Mi is szeretnénk felfedezni Ósbudavárát.

Persze akkor már a brüsszeli utazás lázában égett a társaság. Elérkezett annak az ideje is.

Fájó szívvel kellett tudomásul vennünk, hogy vajdasági magyar társaink nem tudtak velünk utazni, mert vízumuk beszerzéséhez a szükséges iratok hiányában nem tudtak időben hozzálátni.

Indulás október 1-én. Egy végtelennek tetsző út, esőben, ködben, a végén egy párás hajnal, már Brüsszelben. Ébredezett a város. Szálláskeresés, reggeli, majd a nyakunkba kaptuk a várost. Ismerkedtünk a környező utcákkal, a belvárossal, a Grand-Place virágpiacával, a csokoládéboltokkal, templomokkal, szobrokkal. Egy rövid délutáni pihenő után belekóstoltunk a város pezsgő éjszakai életébe is.

Másnap kirándultunk. Délelőtt bejártuk Brugge mesebeli, apró házak közt kanyargó, szűk utcácskáit, hangulatos kis boltjait. A város szívében zöldellő hatalmas, gondozott parkot, ahol a vízben kacsák, hattyúk úszkáltak, a parton gém sétálgatott. Bámultuk a csatornákat, a nyitható kis hidakat. A pályaudvar mellett, a parkolóban a rengeteg autó mellett ezernyi bicikli állt. Ez mindegyikünknek nagyon tetszett. Ilyen békés, nyugodt kisvárosban jó lehet élni.

Délután Oostende kikötőjében csodáltuk a hajókat. Sétáltunk a tengerparton. Ellenőriztük, a tenger tényleg sós és jó illatú. A bátrak lábat is mostak, a jéghideg vízben.

Mi többiek csak kezét, mielőtt hozzáláttunk, hogy megköstöljük a part mentén sült mindenféle csemegét, halakat, rákokat.

Visszafelé még villámlátogatást tettünk Gentben is.

Szerdán következett a várva várt látogatás az Európai Parlamentben. Itt találkoztunk, Lóránt Károly újságíróval aki brüsszeli munkájáról, tapasztalatairól beszélt nekünk, esetleg az EU gazdasági és társadalmi gondjait. Majd a hivatalos látogatás, amely bemutatta a szervezet történetét, felépítését működését. Kicsit bekukkanthattunk az éppen üres ülésterembe. Kérdezhettünk kedvünkre a magyar gondokról (főként a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés témakörét feszegettük). A kapott válaszokból pedig, sajnos az derült ki, hogy a hivatalos Unió álláspontok bizony nagyon messze esnek a mi mindennapi valóságunktól.

Szerdán a Brüsszeli Magyar Nagykövetségen tettünk látogatást ahol a Gazdasági Minisztérium által támogatott, a nemzetközi kereskedelmi és üzleti kapcsolatok létrejöttét segítő szervezet mutatkozott be nekünk.

Csütörtökön a Nemzetközi Ökumenikus Tanács munkájával ismerkedtünk.

A péntek pedig már Strasbourgban ért bennünket. Itt bepillanthattunk az Európai Parlament Mezőgazdasági Bizottságának ülésére. Délután a várossal ismerkedtünk, este pedig már hazafelé indultunk.

Nagyszerű, élményekben gazdag utunk volt. Jó társaságban és jó hangulatban telt. Köszönjük mindenkinek.

HEGYKÖZSZENTIMREI SZOBORAVATÓ

Hegyközszentimrén rendezte meg május 27-29-én erdélyi programját a Bethlen Gábor Kollégium.

A Szalárd községhez tartozó falu életében történelminek számító eseménysorozat kezdődött a Kollégium kihelyezett előadás-sorozatával. Szombaton délelőtt Kucharszki Zoltán szentimrei lelkipásztor –aki maga is a kollégium hallgatója- köszöntötte a megjelenteket és ismertette a Népfőiskola s azon belül is a Bethlen Kollégium szerepét, majd Tökés László református püspök tartott rövid istentiszteletet a felújított templomban. Ezután Tökés László *A magyarság élete a Partiumban* címmel tartott előadást. Elsőként Partium földrajzi helyzetét és történelmi szerepét ismertette, s röviden kitért a trianoni döntés utáni állapotokra is. Az előadás után hallgatói kérdések következtek, melyek a vegyes házassággal és az autonómiával voltak kapcsolatosak.

Délután Dévai Nagy Kamilla és az általa alapított Krónikás Zenede növendékei az alkalomhoz illő lélekemelő dalait hallgathatta a népes közönség.

Emődi Tamás történész előadása zárta a napot. *Fejezetek Hegyközszentimre életéből* című előadásában Szent Imre herceg halálától kezdődően részletesen felelevenítette a nagy múltú település történetét, melynek nevéhez csak a XVIII. században került a Hegyköz- előtag. Előadásából megtudhattuk továbbá azt is, hogy bár a Kárpát-medencében 18 település viseli a Szentimre nevet, közülük Hegyközszentimre az, melynek közelében a végzetes vadkantámadás érte a herceget.

Erre az alkalomra jelent meg a Népfőiskola támogatásával a Népfőiskolai Füzetek sorozatban *Hegyközszentimre* címmel a falu története Emődi Tamás történész és Kucharszki Zoltán református lelkész szerkesztésében, a lakiteleki Antológia Kiadó és Nyomda Kft. gondozásában.

Vasárnap, a szoboravató előtt ünnepi istentiszteleten vett részt az 1550 óta református falu apraja-nagyja. A zsúfolásig megtelt templomban Boros István református lelkész, a Bihari Egyházmegye főjegyzője templomszentelő igehirdetésében elmondta, hogy jövendő csak abban a gyülekezetben van, ahol a templomot nem hagyják összeroskadni, hanem a kimállott köveket is felújítják.

Az istentisztelet után az ünneplő gyülekezet átvonult a templomkertben létrehozott szoborparkhoz, ahol a lakiteleki Népfőiskola ajándékát, Szent Imre herceg szobrát Lezsák Sándor országgyűlési képviselő és Nagy Miklós Szalárd község (közigazgatásilag ide tartozik Szentimre) polgármestere leplezte le. A szobrot Fodor József vikárius –aki a szentimrei apát címet is viseli- szentelte római katolikus szertartás szerint, és az ünnepségre meghívott református lelkészek –köztük a lakiteleki Szabó Tamás- áldották meg.

Lezsák Sándor avató beszédében Szent Imre életét, Szent István királyunk hozzá írott intelmeit említette. Kifejtette továbbá: mivel a történészek többsége 1007-re datálják a herceg születését, a 2007-es évre Szent Imre ünnepség-sorozatot tervez a Népfőiskola, amellyel igyekszik összefogni mindazon Kárpát-medencei településeket, illetve iskolákat, melyek Szent Imre nevét viselik, majd felolvasta a kecskeméti Szent Imre Általános Iskola levelét és átnyújtotta ajándékát, egy ólomüveg képet.

Mindezek után felkérte Kucharszki Zoltánt és Nagy Miklóst, hogy legyenek tagjai az ünnepséget szervező Szent Imre Emlékbizottságnak.

A herceget ábrázoló bronz mellszobrot Lantos Györgyi Csongrádon élő szobrászművész készítette.

Ez évben indított kollégiumi képzéseink

Berecz Skolasztika Kollégium

2005. április 29 – május 1.

2005. június 24-26.

2005. július 17-22.

2005. október 7-9.

2005 tavaszán két éves útra indítottuk a Berecz Skolasztika Kollégium című képzési programunkat.

A kurzus során érintett témakörök:

- családpedagógia, - családgondozás, családterápia, - az akadálymentes élet lehetőségei,
- integráció, fejlesztő pedagógia, drámapedagógia, - vallási értékek, - sikeres civilprogramok,
- segítő szolgálatok, ellátó rendszerek, - csapdahelyzetek, - hazai törvények, európai gyakorlatok,
- szakmai életutak, kapcsolatok

A képzés formája, sajátossága:

- előadások, konzultációk, - intenzív, interaktív kiscsoportos műhelymunka, - önismereti játékok,
- készségfejlesztő gyakorlatok, - intézmények látogatása, tanulmányi kirándulások, - személyes szakmai életutak, példatárak, - aktív szabadidő (uszoda, sportjátékok, kapcsolatépítő programok).

A képzés időbeosztása:

- bentlakásos hétvégi kurzusok,
- a négy félév alatt 8 alkalom,
- valamint nyáron egyhetes tábor

A kollégium névadója Berecz Erzsébet - szerzetes néven Skolasztika- celldömölki tanító- aki az Alföld futóhomokján 70 évvel ezelőtt újra életre hívta a török hódoltság idején szétzúzott bencés rend női ágát. A Szent Benedek Leányai Szerzetesrend apácái kezdetben betegetek ápoltak, tanítottak keresztet vetni, írni és számolni. Közösséggé formálták az elszórtan élő, gyakran egymástól elszigetelődött embereket. Ébren tartották a jobb jövő reményét a mindennapi kenyerükért küzdő, lélekben elsivárosodó emberekből. E szellemiség jegyében indult útjára a Berecz Skolasztika Kollégium 2 éves képzési programja. Hallgatói szociális hálózatban gyakorlattal rendelkező közösségszervezők, vezetők, szociális munkások, főiskolai hallgatók, diplomás szakemberek, karitatív szervezői munkát végzők, akik a fogyatékkal élők érdekében helyi, megyei vagy országos közösségeket, intézményeket szerveznek, illetve vezetnek.

Az első találkozás kerekasztal beszélgetéseiben már felszínre törtek egy-egy közösség problémái, egyéni élethelyzetek reménytelenségei. Valamennyi hallgató szakmai információt, megerősítést keres annak érdekében, hogy munkáját eredményesebben végezhesse.

Varga Magdolna a Szent Benedek Leányai Szerzetesrend perjelnöje bemutatta rendjük évtizedeket átívelő segítő és támogató munkáját, amely valós életképeket ad a közösségi segítő munka létjogosultságáról.

Fekete Gyula közgazdász a fogyatéklóságról szóló törvények, családi problémák jogi és gazdasági összefüggéseinek ismertetésével adott irányvonalat az e témakörben felmerülő helyzetek orvoslására.

Bódis Zsuzsanna az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium munkatársa és Horváth Péter főosztályvezető a szociális ellátások és az akadálymentesítés területén várható változásokról tájékoztatta a résztvevőket.

Szabó János a Győr-Sopron Megyei Mozgáskorlátozottak Egyesületének vezetője a magyarországi akadálymentesítést a szomszédos országok akadálymentesítésével összehasonlítva mutatta be. A kollégium egyhetes nyári táborában a mai magyar népesedésről, a kistelepülések elszegényedésének, megmaradásának és fejlődésének lehetőségeiről hallgattak előadásokat.

A Népfőiskolán, a program szerves részeként, Csete Ildikó Magyar Örökség-díjas textiltervező iparművész és Ferencz Béla. fafaragóművész ünnepélyes kiállítás megnyitóján, majd annak megtekintésén magyarságtudatból kaptak mélyreható művészeti élményeket.

Végezetül a Berecz Skolasztika hallgatói ellátogattak Tiszaalpár - Istvánújfalura, ahol ma is működik a Szent Benedek Leányai Szerzetesrend. Varga Magdolna perjelnö szeretetteljes vezetésével betekintést nyerhettek a rend mindennapjaiba.

Az előadások és szerzetesrendi látogatás valamennyi hallgatót megerősített abban, hogy hazatérve, kis közösségükben tovább éltessek Berecz Skolasztika szellemiségét, a szegények, elesettek oltalmában.

Berecz Skolasztika bencés apáca, hitoktatónő. Alsóságban született 1898. november 12-én.

Celldömölkön, az Isteni Szeretet Leányainak elemi és polgári iskolájában tanult. Alázata és imádságos élete korán feltűnt környezetének. Szülei ellenezték, de ő kikönyörögte, hogy 1915-ben önkéntes vöröskeresztes ápolónő lehessen. A test ápolása már ekkor a lelkekért való aggodással párosult nála. Apostoli lelkülete révén minden alkalmat megragadott, hogy egyszerű kedvességével, derűs mosolyával egy-két jó szót szóljon a lelkek

érdekében. A katolikus leányok megszervezésére is gondolt: 1918. Augusztus 15-én került sor a Celli Leányok Mária Kongregációjának megalapítására.

A világháború után az irgalmas nővérek pápai tanítóképzőjébe iratkozott be, és 1921. július 29-én jeles eredménnyel tette le a képesítővizsgát. A szeretet feszítő ereje ekkor már az isteni szolgálat hivatása felé húzta Erzsébetet. Megtudta, hogy Tiszazugra hitoktatót keresnek. Nehéz szívvel, de örömmel vállalkozott a feladatra: *"Mindent a jó Istenre bízok és a Nagy-alföld portengerében picike homokszem leszek."*

Az Alföldön megdöbbentette a vallási tudatlanság. Virágzó hitéletet teremtett, missziósházakat alapított a környéken. Sikerének titka mindent átható szeretetében gyökerezett: "Ha mást örülni látok, nagyobb az örömöm, mintha nekem szereztek volna." 1923. október 3-án került sor Berecz Erzsébet bencés obláta beöltözésére Pannonhalmán. Ekkor választott új nevet, s azóta hívták Skolasztikának. Az Alföldre visszatérve Tiszaújfalun megalakította a Szent Benedek Leányainak Társaságát, több helyen pedig létrehozta a Szent Skolasztika kongregációt. A zárda kápolnájának 1927. július 28-i felszentelését követően a püspök hamarosan kinevezte Skolasztikát perjelőnek. 1927-től kezdve küszködött a tüdővésszel, amely 1931-ben hatalmasodott el rajta. 1932. október 21-re virradóra hunyt el Budapesten. Miután elkészült a tiszaujfalui zárdatemplom kriptája, az exhumálást követően hamvait ott helyezték el.

Szent Benedek Leányainak Társasága a rend 1950-ben történt feloszlata után, a rendszerváltozást követően éledt újjá, és egyre többen költöztek vissza a tiszaujfalui anyaházba is, ahol naponta imádkoznak alapító perjelőjük,

Berecz Skolasztika boldoggá avatásáért.

Karácsony Sándor Kollégium

2005. március 18-20.

2005. május 6-8.

2005. szeptember 16-18.

2005. november 11-12.

2005. december 9-11.

Szintén 2005 tavaszán indítottuk útjára a Karácsony Sándor Kollégium megnevezésű képzési programunkat.

A képzés elsődleges célja a *közösségi művelődés korszerű munkaformáinak* megismertetése és kidolgozása a közösségi művelődés intézményeiben alkalmazottakkal, az ezzel foglalkozó helyi civil szervezetekben önkéntes munkát végzőkkel, illetőleg a közösségi művelődést fontosnak tartó települési vezetőkkel együtt. A részvételt a szakmai fejlesztésben részt vállaló gyakorló népművelőknek, a közösségi művelődés helybéli hiányainak megoldásában már közreműködő civil szervezetek aktivistáinak, valamint felsőfokú tanulmányokat folytató, népművelői pályára készülő fiataloknak, és olyan települési vezetőknek javasoljuk, akik saját polgáraik lehetőségeit korszerű eljárások alkalmazásával kívánják megteremteni, illetőleg növelni.

A kurzus során érintett témakörök:

- közösségi művelődés, közösségfejlesztés falun, kisvárosban, nagyvárosi kerületben és periférián,
- a hazai közigazgatás múltja, jelene és jövője,
- közigazgatási rendszer a környező országokban,
- határmenti együttműködések, eurórégiók,
- nemzetiségi kérdés a Kárpát medencében, különös tekintettel a Trianont követő állapotokra,
- feladatok és lehetőségek a magyar-magyar kapcsolatokban,
- a helyi cselekvés értelme és szükségessége,
- az egyházak közösségteremtő lehetősége,

és még sok olyan téma, esetleg részletkérdés, amire a két év során a hallgatók kívánsága és érdeklődése alapján sort keríthetünk.

A képzés formája:

- előadások (elméleti, gyakorlati),
- intenzív, interaktív kiscsoportos munka,
- készségfejlesztő gyakorlatok,
- tanulmányi kirándulások,
- aktív szabadidő (sport, kapcsolatépítés, alternatív programok).

A képzés sajátossága:

- közigazgatási, gazdaságfejlesztési, társadalomelemző kurzusok,
- az elméleti előadásokat követő intenzív, elemző beszélgetések,
- népművelői életutak és szakmai esettanulmányok rendszeres ismertetése,

- helyszíni tapasztalatszerzések: bevált eljárások közös tanulmányozása, illetőleg a másutt közösen érzékelt hiányosságok együttes elemzése és a megoldások keresése,
- a közösségi művelődés új struktúrájának megtervezésében és kiépítésében való részvétel lehetősége

A képzés időbeosztása:

- bentlakásos hétvégi kurzusok,
- a négy félév alatt 10 alkalom,
- valamint nyáron egyhetes tábor.

Karácsony Sándor, a magyar pedagógia, a magyar tudomány és gondolkodástörténet jeles alakja 1891. január 10-én született Földesen.

Elemi iskoláit az egykori gimnáziumi tagozatú földesi iskolában járta. Középiskolai tanulmányait a Debreceni Református Kollégiumban végzi el, végig színjelesen. 1910-ben érettségizik, majd egy évig önkéntes katonai szolgálatot teljesít. Leszerelése után a Fővárosi Pázmány Péter Tudományegyetem hallgatója magyar-német szakon. Tanári oklevelet az első világháború miatt csak 1918-ban szerez.

A világháború hadszínterén súlyos lábsebet kap és ezután élete végéig mankóval, illetve két bottal tud csak járni. 1919. májusában a Közoktatásügyi Népbizottságon dolgozik, a nyolcosztályos elemi iskola tantervének kidolgozásával bízzák meg. A Tanácsköztársaság leverése után a Tavaszmező utcai Állami Főgimnáziumban tanít 1927 őszéig. Tanítványai a budapesti külvárosok gyerekeiből, iparosok, kiskereskedők, kistisztviselők fiaiból kerültek ki. Osztályát nyáron Földesre vitte és a házaknál elhelyezett pesti fiúk közelről láthatták a falu életét, mindennapi gondjait. A tanulókkal való közvetlenségéről, varázslatos emberismeretéről legendák születtek.

Pedagógiai tárgyú, hangulatos nyelvi leleménnyel megformált regénye: A csucjai front.

1927-től a Magyar Tudományos Akadémia Szótári Bizottságának lesz a munkatársa. Itt alkotja meg sajátos „társaslélektani” nyelvkoncepcióját. Életművéből kiemelkedik tízkötetes könyvsorozata, mely „A neveléstudomány társaslélektani alapjai” címmel jelent meg.

1929-ben Debrecenben filozófia, magyar nyelvészet és pedagógia tárgyából doktorátust, majd 1934-ben magántanári képesítést szerez. Saját tanulmányai mellett sokat foglalkozik az ifjúság nevelésével is. Az általa irányított diáklapok – a Diákvilág és Az Erő – nagy befolyásra tesznek szert a diákok körében.

A KIE-ben, illetve a Cserkészszövetségben viselt vezető beosztásai révén járja az országot, s a mozgalmi feladatok ismertetése mellett a falu szociális problémáira, a józan valóságismeret fontosságára irányítja a figyelmet.

A Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség vezetőjeként pedagógiai szemináriumokat is vezet. 1942-től a Debreceni Egyetem pedagógiai tanszékének professzora lesz. Előadásaival nagy érdeklődést kelt, de arra is jut ideje, hogy az erősödő társadalmi elégedetlenség fészkeit felkeresse. Részt vett a Lillafüredi Írótalálkozón, illetve a híres Szárszói Konferencián is.

1945 után Karácsony Sándor haladó demokratikus meggyőződése számtalan feladat, funkció vállalásában – a MADISZ elnöke, a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság Központjának tagja, az Országos Szabadművelődési Tanács elnöke, az Új Szántás főszerkesztője, a Cserkészfiúk Szövetségének elnöke – teljesedik ki. Munkája során hatalmas lendületet kap az ügynevezett szabadművelődés, a falu, a nép saját kezdeményezőkézsége. 47 népfőiskola alakult az országban, köztük az egyik leghíresebb a bihartordasi Sárréti Népfőiskola, ahol Karácsony Sándor maga is vendégladói munkát vállalt. A szabadművelődés szerinte: demokrácia, a felülről központilag diktált „népművelés” megszüntetése. Eközben lelkesen támogatja az ifjúság kollégiumi mozgalmát, tagja lesz a Györffy Kollégium pártfogó testületének.

Egyházi tevékenységéből megemlíthetjük a református vallási élet területén végzett új szellemű evangélicizációját, a zsoltároskönyv megújítását.

A koalíciós idők elmúltával új közművelődési koncepció alakult ki.

Karácsony Sándor szervezeteit sorra megszüntették. 1948-tól még másfél évig feladatainak átadása céljából hivatalban hagyják, majd teljes visszavonulásra kényszerítik. 1950-ben az egyetemet is el kell hagynia, kényszernyugdíjazták.

A mindig emberek között élő Karácsony Sándort a közélettől való elzárás, a munkalehetőség hiánya elpusztítja. 1952. február 23-át írtak akkor.

A hallgatóknak az év folyamán öt alkalommal volt lehetőségük a találkozásra. Az első hétvégén a hallgatók megismerték Karácsony Sándor életét, a Lakiteleki Népfőiskolát, és megismerték egymást Lezsák Sándor országgyűlési képviselő és Beke Pál népművelő, a Magyar Művelődési Intézet igazgatója vezetésével.

A kollégium központi témája és feladata egy szakmai anyag elkészítése a közösségi művelődés átalakításáról, amelyet mielőbb szakmai nyilvánosságra, majd nyílt szakmai vitára kívánnak bocsátani. Erről így vallanak az abban közreműködők.

A szakmai anyag összefoglalja a közösségi művelődés mai, illetőleg kívánatos intézményeivel kapcsolatos tennivalókat azért, hogy tisztázzuk a közösségi művelődés lehetőségeinek fejlesztésével és annak koordinált segítségével kapcsolatos különféle, föltétlenül megoldandó feladatokat. Hangsúlyozzuk, hogy koncepciónk minden közösségi művelődési intézmény és érték megmentéséért, egyidejűleg az ebbéli hiányok mielőbbi pótlása érdekében fogalmazódott.

A kollégiumi *Műhelyben* Mészáros Zsuzsa közösségfejlesztő a Felső-Kiskunsági közösségfejlesztési kezdeményezésekről, Csörszné Zelenák Katalin ügyvezető a tanyagondnokok, falugondnokok munkájáról, jelentőségükről számolt be. További témakörök: művelődési otthonok, hazai népfőiskolai mozgalmak, teleházak, a művelődési fejlesztést célzó térségfejlesztési kezdeményezések, a kistérségi ifjúság- és művelődésfejlesztés eredményei.

Országképet festett Csatári Bálint egyetemi tanár Kistáj, nagytáj a Nemzeti Fejlesztési Tervben, Kiss Attila tudományos munkatárs Tanya: hagyomány és megújulás, Kanalas Imre tudományos munkatárs Az információs társadalom területi terjedése, problémái, Lakatosné Sira Magdolna polgármester, Élet a kistelepülésen című előadásában.

Don Bosco Kollégium

2005. október 14-16.

december 9-11.

Bosco Szent János születésének 190. évfordulóján, 2005. augusztus 16-án hirdettük meg „Don Bosco Közéleti Kollégium” című képzési programunkat. A kurzus elsődleges célja a polgári összefogás kereszténydemokrata gondolkodású, fiatal értelmiségi bázisának kialakítása, illetve megerősítése, alapos elméleti és gyakorlati politikai tudással felvértezett (helyi és országos) politikusnemzedék nevelése.

A képzés célcsoportja: a plébániák, ifjúsági közösségek, egyetemi lelkészek, lelkiségi mozgalmak környezetében lévő azon katolikus fiatalok (17-35 év), akik kedvet, hivatást éreznek a közéletben való erkölcsös és professzionális részvételre, vagy nyitottak ebben az irányban, ismereteket kívánnak szerezni e téren.

A képzés időbeosztása: a 4 félév alatt 8 bentlakásos, hétvégi kurzus, a közbeeső nyáron egyhetes tábor.

A képzés formája:

- előadások (elméleti és gyakorlati jellegűek)
- intenzív, interaktív kiscsoportos munka
- kétségfejlesztő gyakorlatok
- aktív szabadidő (sport, kapcsolatépítés, alternatív programok)

A képzés sajátossága:

- több interaktivitás, a résztvevők intenzívebb bevonása
- katolikus lelkiségű, közösségi szemléletű együttlétek
- korszerű technikai eszközök gyakoribb használata
- ajándék- vagy kedvezményes szakkönyvi segédletek a résztvevők számára

A tervezett témakörökből:

- a politológia alapfogalmai, a magyar politikai rendszer
- modern magyar politikatörténet (1945-től, ill. 1987-től)
- a mai magyar társadalom (szociológiai megközelítés)
- önkormányzatiság a jogrendszerben és a gyakorlatban
- a magyar parlamentarizmus
- politikai rendszerek, pártrendszerek (nemzetközi összehasonlításban)
- az EU integrációtörténete és intézményei
- a katolikus társadalmi tanítás
- a kereszténydemokrácia története, jelen állapota Európában
- mai magyar vallásosság, egyházak Magyarországon, egyházpolitika
- lelkiségi és egyházi ifjúsági mozgalmak, szervezetek
- nemzeti kulturális örökségünk
- a határon túli magyarság helyzete, politikai és civil szervezetei
- magyarok a nagyvilágban
- környezetvédelem
- civil társadalom (történelmi háttér; helyzetkép; jogi, gazdasági keretek)
- a mai magyar ifjúság helyzete és szerveződése
- a média világa, kommunikációelmélet
- a mai magyar médiahelyzet

- protokoll
- szervezeti kommunikáció és vezetéstan
- alapfokú szervezetszociológia és csoportpszichológia
- a pártszerű működés alapjai és gyakorlata

Gyakorlati képzések:

- kommunikációs tréning
- programszervezés, - tervezés és lebonyolítás
- ülésvezetés, bizottsági munka
- sokoldalú médiatréning (interjúalany vagyok, sajtótájékoztatót szervezek,
- rövid tudósítást készítek, képi megjelenést ellenőrzök)
- adományszervezés, gazdasági alapismeretek

XI. Pius pápa, aki szentté avatta Bosco János áldozópapot, így nyilatkozott róla: „Az ő életében természetesen voltak a természetfeletti dolgok, s ami másnál szokatlan, az nála megszokott volt.” Csodái megszámlálhatatlanok, a rábízottak lelkében úgy olvasott, mint egy könyvben, látta a jövődőt, és olyan hihetetlen szeretet és öröm sugárzott belőle, hogy az utcagyerekek nemcsak a parancsát teljesítették, hanem lesték a kívánságait, hogy eleget tehessenek neki.

Ez a rendkívüli ember, akit Isten a múlt század forradalmainak időszakában ajándékozott az Egyháznak, Torino mellett egy szegény tanyán, Becchiben látta meg a napvilágot 1815. augusztus 16-án.

Tizenhat évesen, némi gondolkodás után, hogy ferences legyen-e, vagy világi pap, - jólelkű papok pártfogásával - beléphetett a chieti szemináriumba. 1841-ben szentelték pappá. Utána még két évig továbbtanult egy torinói konviktusban, amelyet 1820-ban alapítottak fiatal papok számára, hogy erkölcstani és szónoki tudásukat elmélyíthessék. Miközben ezt a konviktust látogatta, rabok, betegek, szegények lelkipásztori gondozásában vett részt. Az utcákat járva megdöbbenve látta, milyen sok fiú csatangol szerte a városban. Torinó ugyanis tele volt otthontalan és család nélkül élő fiúkkal, akik vidékről jöttek, hogy munkát találjanak, de csak keveseknek sikerült elhelyezkedniük.

1841. december 8-án Don Bosco éppen misézéshez öltözött, amikor a sekrestyében föltűnt egy ilyen fiú. Kiderült, hogy nemcsak ministrálni nem tud, hanem vallásilag is teljesen tudatlan. A sekrestyés ki akarta kergetni, de Don Bosco visszahívta, s mise után megtanította a kereszttetésre és beszélt neki a Teremtőről, aki életünk végső célja is. Ezzel a fiúval kezdődött az „oratórium”, Don Bosco műve. A fiú ugyanis egy hét múlva öt társát hozta magával; február másodikán már húszan, március huszonötödikén már harmincan voltak, akik mise után hallgatták Don Bosco tanítását, s utána is vele maradtak. Öt évvel később négyszáz lett a fiúk száma!

Eleinte különböző templomokban vettek részt a szentmisén, s jó időben kinn a szabadban, rossz időben valahol tető alatt töltötték a napot. A szentmisét katekizmus-oktatás követte, majd játékok, versenyek, éneklés. Don Bosco 1843-ban elvállalta a leánynevelő intézet mellett működő Szent Filoména kórház lelki irányítását, s a kórház mellett ki tudott alakítani egy kis kápolnát, amelyet 1844. december 8-án Szalézi Szent Ferenc tiszteletére szenteltek. A fiúk száma azonban oly mértékben sokasodott, hogy nem fértek el, és zajongásukat a környék sem tűrte.

Májusban Barolo örgrófné, aki a Szent Filoména kórházat fenntartotta, választás elé állította: vagy a kórház alkalmazottja marad, de akkor hagyja abba a fiúkkal való felesleges vesződést, vagy azonnal elbocsátja. És Don Bosco a fiait választotta. Utána hamarosan súlyos beteg lett, úgyhogy egy időre haza kellett menni Becchibe. Amikor már elég erősnek érezte magát, novemberben édesanyját is magával hozta, és együtt költöztek be a Pinardi-házba. Margit mama ettől fogva haláláig (1857. november 25.) az összes fiú édesanyja is lett.

A következő évben némi könnyebbséget hozott az érsek rendelkezése, amellyel az oratóriumot az elhagyott gyermekek plébániájává tette. 1848-ban fegyveres merényletet követtek el ellene: valaki rálőtt, miközben a kápolnában magyarázott a fiúknak, de csak a reverenda ujját találta el a merénylő.

1850-ben két magas rangú tisztviselő jelent meg, hogy ellenőrzést tartson, és véget vessen ennek a kényelmetlen ügynek. De teljesen megváltozott véleményével tértek vissza a városi tanácsba, és sikerült elérniük, hogy a fiúk a kormánytól támogatást kapjanak.

1851-ben megvásárolhatta a teljes Pinardi-házat, és letették a Szalézi Szent Ferenc-templom alapkövét. A templom egy év múlva teljesen készen állt.

1859-ben Don Bosco elérkezettnek látta az időt, hogy munkatársait társulatban fogja össze, és megalapította a Szalézi Szent Ferenc Társulatot, az egyháztörténelem egyik leghatásosabb szerzetesrendjét. Közben az oratóriumból iskola, majd iskolarendszer fejlődött ki. Már nem csak hitoktatás folyt Don Bosco iskolájában, hanem egyik műhelyt a másik után állította föl, hogy a növendékek mesterséget is tanulhassanak, s ha az ő keze alól kikerülnek, becsületes munkásemberként élhessenek. 1872-ben megalapította a rend női ágát, amelyet a Segítő Szűzanyáról nevezett el. A pápai jóváhagyást 1874-ben kapták meg. Egy év múlva már olyan híre volt a rendnek, hogy Dél-Amerikából kaptak meghívást, és Don Bosco el is indította az első missziós csoportot.

Életének utolsó éveiben sokat szenvedett. Állandóan fájt a háta, a szeme és a feje, s mindehhez krónikus álmatlanság társult. Tevékeny életét, amelyben oly kevés időt hagyott tetlenül, s oly sok jót tett a kicsinyekért, 1888. január 31-én fejezte be itt a földön.

XI. Pius pápa 1929-ben boldoggá, 1930-ban szentté avatta. A római kalendáriumba 1936-ban vették föl ünnepét.

A Don Bosco Kollégium első összejövetelére október 14 -16-án került sor.

A hallgatók megismerték Bosco Szent János életét, a Lakiteleki Népfőiskolát, és megismerték egymást Lezsák Sándor országgyűlési képviselő és Kapus Krisztián, hitoktató a kiskunfélegyházi Constantinum Katolikus Gimnázium igazgatója vezetésével.

Szombaton délelőtt 9 órától nyilvános összejövetelen emlékeztek meg II. János Pál pápáról.

Előadást tartott Balog Zoltán református lelkész, a Polgári Magyarországért Alapítvány főigazgatója, és Dr.

Kiss-Rigó László c. püspök, az Esztergomi Hittudományi Főiskola főigazgatója.

Ezt követően, 11 órai kezdettel a Népfőiskola Szent István kápolnája előtti szoborparkban, a Keresztény Panteonban Őszentsége II. JÁNOS PÁL pápa mellszobrának felavatásán vettek részt.

A délutáni foglalkozás a Szent István kápolnában szentmisével folytatódott, melyet II. János Pál pápa emlékeztetőre celebrált Bagi Ferenc lakiteleki plébános, majd Lezsák Sándor, A herderi jóslat, avagy mit nem tudott Herder úr? címmel tartotta meg előadását. Bakos Zoltán médiakutató a média világába vezette be hallgatóit. Az esti Társaskörben Kapus Krisztián életútjával ismerkedtek meg a kollégium hallgatói.

A vasárnapi szentmise után a politológia alapfogalmaival és a magyar politikai rendszerrel ismerkedtek Szécsi Árpád politológus segítségével.

Konferencia és fórum a mezőgazdálkodókért

A lakiteleki Népfőiskola, a Szent István Egyetem Környezet- és Tájgazdálkodási Intézete, a Kárpát-medencei Zöld Fórum Egyesület és a Bio-TermékTanács közös szervezésében és rendezésével ebben az évben is négy alkalommal tanácskozott az Országos Gazdafórum. A magyar gazda élni akar című mezőgazdasági konferencia és fórum elsődleges célja, hogy a gazdálkodóknak szemtől szemben adjon választ az őket érintő kérdésekre.

A fórumok aktualitása volt többek között: Miért EU- és gazdaellenes a hazai agrár- és vidékpolitika? A gazdák nem tűnnek tovább – élén a MAGOSZ és a méhészek, Gazdademonstráció és a megállapodás értékelése, A folyamatosan megoldatlan gabonatárolás és az állattenyésztés ellehetetlenülése – súlyos tehertételek a gazdáknak, Megújult energiaforrások

„Válaszd a hazait!” címmel szeptember 16-án nyolcadik alkalommal tanácskozott Lakiteleken az Országos Gazdafórum. A tanácskozás levezető elnöke a Bio-TermékTanács főtárgya, Márai Géza egyetemi adjunktus volt. Az ülést Lezsák Sándor országgyűlési képviselő, a Lakiteleki Népfőiskola vezetője nyitotta meg, aki hangsúlyozta, hogy a hazai termelés védelme nemzetstratégiai követelmény, és az ország gazdasági biztonságát szolgálja.

Ángyán József, a Szent István Egyetem tanára a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv helyzetéről tartott előadást, hangsúlyozva a stratégia-váltás szükségességét. Több hangsúlyt kell fektetni a falvak népesség-megtartó erejének a növelésére, és a hazai előállítású élelmiszerek piacának a védelmére. A piacvédelemben megkerülhetetlen a gazdák összefogása, és ennek az eszköze, az új típusú –azaz csak a termelő gazdákat tömörítő– szövetkezetek megerősítése. November végéig a gazdák elkészítik a vidékfejlesztés stratégia-váltásának a programját, és kiadvány formájában országos vitára bocsátják.

Gárdosi Péter, a Földművelési, és Vidékfejlesztési Minisztérium Agrárpiaci Főosztályának a vezetője előadásában a hazai élelmiszeripar védelmét szolgáló versenypiaci törvényeket és uniós irányelveket ismertette. A tanácskozás keretében biogazdálkodással foglalkozó termelők mondták el a termelést indokolatlanul megnehezítő jogszabályokkal kapcsolatos észrevételeiket, és beszámoltak a 40-50 %-os pénzletételekkel, banki pluszkiadásokkal elérhetetlenné tett, így csak formálisan létező pályázati lehetőségekről.

Kovács Ferenc országgyűlési képviselő beszámolt annak a négy parlamenti párt, és a Nemzeti Fórum képviselői által támogatott törvényjavaslatának a céljáról, amelyik – más uniós országok gyakorlatához hasonlóan – megkülönböztetett módon védi a helyi piacra termelő családi gazdaságokat, termékeik helyi hagyományok szerinti élelmiszeripari és ipari feldolgozását.

Szabó Sándor, a CBA Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója a hazai termékekre szakosodott CBA üzletlánc eredményeiről számolt be. Szeremley Béla, a Magyar Termelői Értékesítő és Szolgáltató Szervezetek „HANGYA” együttműködésének az elnöke az értékesítés terén a gazdák összefogását, és a szövetkezeti gondolkodást erősítését szorgalmazta. A tanácskozást biotermékek bemutatása tette szemléletessé.

Felkészülés a Strukturális Alapok fogadására és kezelésére

2004. szeptemberében, immár a IV. szemeszterrel, tovább folytatódott a másoddiplomás egyetemi szakirányú továbbképzési szakunk.

Az Európai Unióba való zökkenőmentes beilleszkedésünk, illetve a magyar agrárgazdaság érdekeinek minél eredményesebb képviselete szükségessé teszi a csatlakozási folyamat különböző szintjein közreműködő agrár szakemberek számára az EU alapismeretek elsajátítását, az egyes speciális integrációs szakterületekre történő kiképzését, valamint a már működő EU agrárszakértők rendszeres továbbképzését. Az előttünk álló évek folyamán, az EU munkanyelveket magas szinten használni képes olyan agrárszakértők százaira lesz szükség, akik jól ismerik az EU intézmény- és jogrendszerét, az Európai Unió regionális, agrárgazdasági és vidékfejlesztési politikáját, közgazdasági és pénzügyi rendszerét és mindezek működési mechanizmusait.

A szakirányú továbbképzés elsősorban az agrártudományi egyetemet vagy agrárfőiskolát végzett agrár-szakemberek – gazdasági agrármérnökök, agrár-, kertész- és erdőmérnökök, élelmiszer-ipari mérnökök, mezőgazdasági gépészmérnökök, állatorvosok stb. – szakirányú továbbképzésére irányult. A képzés azonban nyitott volt mindazon közgazdász, jogi, műszaki, tanári stb. egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező személyek számára is, akik a magyar agrárgazdaság, ill. vidékfejlesztés európai integrációs folyamataiban fejtik ki tevékenységüket, vagy a jövőben ezeken a szakterületeken kívánnak dolgozni.

Egyetemistáink 2005. májusában államvizsgáztak az *EU Intézmény- és jogrendszere* valamint az *EU Agrárgazdasági és vidékfejlesztési politikája* tárgy körben. *Európai uniós agrárszakértő* szakképzettséget, ill. oklevelet szereztek.

A képzést támogatta a MOBILITÁS és a Külügyminisztérium.

Dolgozók esti gimnáziuma

Lakitelek vonzáskörzetében 34 település lakosainak szervezünk speciális fórumokat, képző- és ismeretbővítő programokat. E települések adják a dolgozók esti gimnáziuma hallgatóinak többségét. A kecskeméti Németh László Gimnázium és Szakközépiskola lakiteleki Népfőiskolára kihelyezett tagozatán a 2004/2005-ös tanév két évfolyamán 51 hallgató (II. évf. 28 fő, IV. évf. 23 fő) folytatja tanulmányait.

10 éves a dolgozók esti gimnáziuma! Október 8-án a kerek évfordulóra emlékeztünk. A jubileumi évfolyamtalálkozón, a négy érettségizett osztály 112 hallgatója pillantott vissza boldog örömmel az itt eltöltött időszakra. Tisztelet mindazoknak, akik felnőtt fejjel is vállalják a tanulást és beülnek az iskolapadokba!

Csengey Dénes Vándoregyetem

Csengey Dénes szellemi öröksége jegyében szervezi előadásait továbbra is a lakiteleki Népfőiskola Alapítvány és a Magyar Nemzetpolitikai Társaság.

Csengey Dénes, a Szekszárdon született író, gondolkodó, politikus ötvenéves lenne. Ám tizenkét éve halott. Az általa sok évvel ezelőtt papírra vetett kérdések napjainkban is kérdések, akkori aggodalmai és félelmei ma is éppoly jogosak

„Kérd számon a történelmet és igazad lesz. Kérd számon a történelemtől az emberi arcokat és igazad lesz. Kérd számon magadtól is, és igazad lesz” -vallja Sára Sándor és teszi erkölcsi értékeihez, és a sokaság iránti hűségéhez méltón. Nehézsorsúak filmjében tizennégy arc meséli el, mi történt a magyarsággal a II. világháború után.

„A múltat eltörölni nem lehet. Élnek még a GULÁG túlélői. Élnek még, akik megszenvedték a munkatáborok embertelenségét. A túlélőkre bízott, hogy az elhallgatott magántörténeteket, tisztességgel formálják egyetemes történelemmé” -mondta bevezetőjében Lezsák Sándor.

A Kossuth-díjas filmrendező, Sára Sándor, a művész felelősségével beszélteti szereplőit a gulági emlékeikről. A film által szemtanúi és fültanúi lehetünk a történeteknek, amelyek az ismeretek túl, mély érzelmi élményeket is nyújtanak. „A jó dokumentum film kevésbé öregszik meg, mint a rohamosan vénülő játékfilm” Ebből a hitből erőt merítve készítette Sára Sándor 14 részes Nehézsorsúak című filmjét és tervezi a következőt, Transz-Szibéria címmel.

A felkért előadók - Döbrentei Kornél költő, Pörös Géza a Duna Televízió alelnöke, Lugossy László filmrendező, Dippold Pál és Rózsás János író, Pintér Károlyné volt rab, Kövér László országgyűlési képviselő és Für Lajos történész különböző nézőpontokból vitatták meg az emlékezés szükségességét.

Az ország különböző településeiről nagy létszámban érkező politikusok, veteránok, nyugdíjasok, volt rabok, felsőfokú tanulmányokat folytató hallgatók, közéletben szereplő magánszemélyek érdeklődése azt bizonyítja, hogy a MULTAT ELTÖRÖLNI NEM LEHET!

MEGHIRDETETT PÁLYÁZATUNK

Önéletrajzírói pályázat

A Lakiteleki Népfőiskola Alapítvány és a Kapaszkodó szerkesztősége önéletrajzírói pályázatot hirdetett értelmi fogyatékos gyermeket nevelő szülőknek „Életképek” címmel. Olyan írásokat vártunk, amelyek a család egy fontos pillanatát, szakaszát, vidám vagy kevésbé örömteli eseményét, hétköznapi küzdelmét mutatják be.

A pályázat eredményhirdetésére: 2005. december 7-én kerül sor.

A pályázatokat öttagú zsűri – Bíró Zoltán irodalomtörténész, Bözsöny Ferenc, a Magyar Rádió nyugalmazott főbemondója, Fekete Gyula szociológus, Ignác Beáta főszerkesztő és Lezsák Sándor író, országgyűlési képviselő – bírálja el. A zsűri elnöke Bíró Zoltán.

A legjobb írásokból 2005. december 7-én, a REHAB Rt. (XIII. Budapest, Dózsa György út 144.) aulájában megrendezendő díjkiosztó ünnepségen neves színművészek olvasnak majd fel részleteket. A legjobb alkotások

felkerülnek az ÉFOÉSZ (Értelmi Fogyatékosok Szüleinek és Segítőinek Országos Érdekvédelmi Szövetsége) honlapjára (www.efoesz.hu), valamint rövidített változatban megjelennek a Kapaszkodó című újságban.

A pályázat díjai: a Lakiteleki Népfőiskola Alapítvány 2006 tavaszán egy hétig vendégül látja a legjobb tizenöt pályázót kísérőikkel együtt.

Különdíjak: értékes tárgy- és könyvjutalmak.

G Y Ű J T E M É N Y E K

Emigrációs Gyűjtemény

A Gyűjtemény gyarapodása folyamatos. Ez évben is olvashattuk a rendszeresen érkező heti, havi, emigrációs lapokat.

Ezek a következők: A Holló-Kanada, Adelaidei Magyar Értesítő-Ausztrália, Amerikai Magyar Hírlap-USA, Amerikai Magyar Szó-USA, Bécsi Napló-Ausztria, Híradó-Brazília, Kilátó-Belgium, Magyar Élet-Ausztrália, Magyar Szó-Új-Zéland, Perthi Magyar Hírek-Ausztrália, Számadás-Kanada, Tárogató-Kanada, Új Toborzó-Kanada, Utitárs, Magyar Evangéliumi Lap - Németország

Gyűjteményünk könyvtári állománya 9.475 kötet.

Adományozóink, támogatóink

Anyagi támogatást nyújtott: Papp Béla (Ausztrália), Farkas Pál (Belgium) Dr. Szabó Károly (USA), v. Bánkuty Géza (USA), Dr. Zsámár Vilmos (Ausztrália)

Könyvadománnyal gazdagította gyűjteményünket: Bezerédj Zoltán (Németország), Faberné Papp Erika (USA), Prágay Dezső (Németország), Magyarai A. Sándor (Svájc), Gracza Rezső (USA), v. Bánkuty Géza (USA), Billédi Ilona (Németország), Balla János, Kékesi Nándor, Gulyás László, Kovács István, Hábel György (Magyarország)

Folyóiratokat adományozott: Farkas Pál (Belgium), Soós József (USA), Pap Iván (Svédország), Szentirmay Klára (Új-Zéland), Novák Mária (Ausztrália), Balla József (Ausztrália), Prágay Dezső (Németország), Magyarai A. Sándor (Svájc)

Különböző témakörökben emigrációs anyagot küldött: Pap Iván (Svédország), Szegedi Dénes (USA), Prágay Dezső (Németország), dr. Nadas Gyula (USA), Piffkó András (Németország), Göteborgi Magyar Egyesület (Svédország), Pásztor László (USA), Ratkóczy Miklós, Kiss Máriuszne, Papp Tibor, Urbán Antal (Magyarország)

Préda Gábor (Budapest) Csepelyi Rudolf kéziratban maradt műveit, Saáry Éva (Svájc) eddig nyomtatásban megjelent írásait CD-lemezen ajándékozta a gyűjteménynek.

Csapó Endre (Ausztrália) Mindszenty József bíborosról 1974-ben, Ausztráliában készült fényképekkel gazdagította a Mindszenty Emlékszoba anyagát.

Ezúton, és ismételten köszönetet mondunk mindazoknak, akik levélben, vagy személyesen megkerestek bennünket, dokumentumokkal gazdagították gyűjteményünket, anyagi javakkal támogatták munkánkat.

Működésünkhöz a jövőben is szükség van anyagi erőforrásokra, így továbbra is kérjük és várjuk honfitársaink anyagi támogatását.

Szeretettel hívjuk fel ismét kedves Honfitársaink figyelmét, hogy a lakiteleki Népfőiskola Alapítvány Emigrációs Gyűjteménye továbbra is gyűjti és megőrzi az emigrációban szétszórattott magyarság életének dokumentumait, a történelem és kultúra múltjának és jelenének emlékeit.

Kérjük, hogy adományaikkal, -könyvek, folyóiratok, levelek, kéziratok, naplók, plakátok, festmények, szobrok, érmék, fényképek, hangfelvételek, filmek- tegyék még teljesebbé gyűjteményünket, hogy azok kulturális örökségünk részévé váljanak és látogatóink, kutatóink hozzáférhessenek. A gyűjtemény teljesebbé tételével leszünk képesek bemutatni az emigráció életét kezdetektől napjainkig, megőrizni és átadni a jövő nemzedékének.

Népviselési gyűjtemény

Dr. Ábrahám Lajosné Fűry Mária (Ausztria) által ajándékozott gyűjtemény –melyről az elmúlt évben is szóltunk- sokak tetszését váltotta ki. A 140 darabból álló népviseleti gyűjteményt -ruhákat és használati tárgyakat- a Népfőiskolára érkező látogatóinknak, hallgatóinknak mutattuk be, és a legszebb darabokat különböző rendezvényeinken külön is kiállítottuk.

Ferencz Béla Gyűjtemény

„Ferencz Béla 1922. március 27-én született Erdélyben, Marosvásárhelyen, az évszázados fafaragás-hagyomány székhelyén. Korai tanulmányai alatt a Székelyudvarhelyi Fafaragó és Szobrászati Iskolában tökéletesítette természetes tehetségét és jó érzékét a magyar stílushoz. Elhagyta Erdélyt, Budapesten fejlesztette tovább tehetségét, míg a második világháború katonai kötelességre nem szólította. Dél-Oroszországban számos elesett bajtárs sírhalmára állította fel a kopjafát, a halott harcosok stilizált, faragott dárdáját. A visszavonulás a bajor erdőkbe, Németországba vitte a művészt, ahol szerencséjére talált egy híres öreg mestert, aki értékelte és gazdagította a fiatal fafaragó tehetségét. 1951-ben kivándorolt az Amerikai Egyesült Államokba, ahol művészete tovább nemesedett.

Ferencz Béla fába álmolta keresztény hitét.

Első nagy alkotása a Los Angelesi Szent István templom liturgikus terének teljes berendezése (oltár, szószék, oltárasztal, tabernákulum).

Utolsó nagy munkája a gellérthegyi sziklatemplom Szent István kápolnájának berendezése.

Ferencz Béla fafaragó művész „*Mindent Isten dicsőségére és a magyarság javára*” tett, és így élte életét. „*Nem akart mást, mint a lélek szépet kereső vágyát megfaragva tökéletesebbé és boldogabbá tenni ezt a fáradt világot.*”

A kiállító-teremben látható alkotások: Attila kardja, Áldozati fehérle - népi mintával, Íját feszítő magyar, Népi palmettás motívum, Szkíta díszítőelemek, Szkíta aranyszarvas - népi tolldíszítés, Az első faerődítmények, Nagyszentmiklósi korsó, Jurták és kopjafák a tölgyfa alatt, Turulmadár a népművészetben, Zöldhalompusztai aranyszarvas, Életfadíszítő elemek a Geszterédi kardról, Attila kardja, Attila kardjának vércsatornája, Rakamazi sas fiókáival - tarsolylemez díszítéssel, Árpád vezér pajzsa Bizáncból, Galgóci tarsolylemez, Életfa Szakonyból palmettákkal, Hátrafelé nyilazó, vágató magyar, Sasmadár a népművészetben, tolldíszítés, Három sas ékszeren, Géza fejedelem, Árpád vezér, Szt. László király, Szt. István király, Óseink fegyverzete, Szt. László hermája, Szt. László megpihen, Mádéfalvi veszedelem, A türelmes Erdély őrzőangyala, Karvajok, sátánok hazája - 1945, Pesti srácok örömnépe – 1956, Magyar erények, Magyarországgal újjászületik Európa, Az aradi vértanúk emlékére - kopjafa

Rendszerváltó Archívum

A Népfőiskola Alapítvány ad otthont a Rendszerváltó Archívum-nak, amely az egy évtizedes közösséget szervező, ismeretbővítő, nevelő-oktató munkánkat egészíti ki.

A Rendszerváltó Archívum felöleli az 1956 utáni magyar értelmiség dokumentumanyagában a tilalom és a türés határán szervezett találkozókat írásos emlékeit, szamizdatokat, röplapokat képzőművészeti alkotásokat, valamint hang-, kép- és filmanyagot. A lakiteleki találkozók (1979, 1987, 1988) előkészületeinek, szervezésének dokumentumait (hang-, kép- és fotóanyag). A Magyar Demokrata Fórum megalakításának, valamint a rendszerváltás utáni történetének teljes irattári és dokumentációs (hang, film, levelezés, fénykép, sajtó, plakát) anyagát. A Rendszerváltó Archívum a Lakitelek Népfőiskola második legnagyobb gyűjteménye. Az archív anyag mind tárgyköre, mind formátuma tekintetében igen változatos. Az anyag kiegészítése, katalogizálása, tudományos feldolgozása folyamatos.

Népfőiskolánk ebben az évben is támogatta a lakiteleki és a környező települések iskoláit, óvodáit térítésmentes, illetve kedvezményes uszodahasználattal.

Cégeket, társaságokat, egyesületeket segítettünk rendezvényük sikeres lebonyolításában (térítésmentes teremhasználat, kedvezményes szállás és étkezés).

Könyveket ajándékoztunk hallgatóinknak, határon túli iskoláknak, könyvtáraknak, egyházaknak, nyári gyermek- és ifjúsági táborok, helyi és országos iskolai versenyek résztvevőinek, nyugdíjas kluboknak, egyesületeknek, közösségeknek.

Kedvezményes nyári üdülési lehetőséget kínáltunk vendégeinknek, akik a pihenés, kikapcsolódás mellett rendezvényeinken is részt vehettek.

A gyászos emlékeztű december ötödike után a Magyar Örökség Díjjal elismert Lakiteleki Népfőiskola hitvallása a jövőben is Tamási Áront idézi meg:

*„A madárnak szárnya van és szabadsága,
az embernek szülőföldje és sok-sok kötelessége.”*

A történelmi haza szolgálatával kívánunk minden kedves honfitársunknak kedvező hazai híreket és egészségben gazdag új esztendőt!

Lezsák Sándor
a Lakitelek Népfőiskola Alapítvány
Kuratóriumának
elnöke

Lezsák Sándorné
a Lakitelek Népfőiskola Alapítvány
igazgatója

Szabó Tamásné
az Emigrációs Gyűjtemény
vezetője

LAKITELEKI HÍRLEVÉL 2005

Népfőiskola Alapítvány, Emigrációs Gyűjtemény, 6065 Lakitelek, Felsőalpár 3.

Telefon: +36 76/549-049, +36 76/549-040 Telefax: +36 76/549-048,

web: www.lakitelek.hu/nepfoiskola e-mail: nepfoiskola@lakitelek.hu

Számlaszám: Lakiteleki Takarékszövetkezet Népfőiskola Alapítvány 52000018-15100106
